

LĪKSMUS JĀŅUS!

Lai Jāņugunīs sadeg visas
tumšās domas un jūtas!

Lai svinam Gaismas uzvaru
Dabā un savās sirdīs!

Lai latviešu dvēseles iededzas
spēcīgā Taisnīguma un
varonīguma liesmā!

Šajā numurā lasiet:

PADOMJU STĀSTS TURPINĀS 70 GADUS

→ 2. lpp.

VAI LATVIJA IR MAZĀ KRIEVIJA?

Saruna ar Latviešu valodas aģentūras
direktoru, Latvijas Universitātes
profesoru **Jāni Valdmani**

→ 3. lpp.

VISLIELĀKĀ PASAULES NELAIME – CILVĒKU STULBUMS

Saruna ar projekta “Pēdas” vadītāju un
Lielās Talkas organizatori **Vitu Jaunzemi**

→ 4. lpp.

“KA” – projekts mūsu pašu drošībai

→ 7. lpp.

LATVIETI, TURIES PIE SAVAS ZEMES!

Saruna ar zemnieku **Leonu Laitānu**

VISS BŪVĒTS UZ NETAISNĪGIEM PAMATIEM

DDD: Kas ir lauksaimniecība Latvijā – industriāla pārtikas apgādes nozare vai tomēr kaut kas vairāk?

ties uz lauksaimniecību okupācijas laikos, nāk prātā tikai viens vārds – *murgs*. Diemžēl pēc neatkarības atgūšanas nenostājāmie uz pareizā ceļa – no viena grāvja ieskrējām citā grāvī.

DDD: Ko jūs ar to domājat?

“Izdaudzinātās konkurences nemaz nav, jo latviešu zemnieki tiek subsidēti piecas reizes mazāk nekā veco Eiropas Savienību dalībvalstu zemnieki, lai gan tirgus mums visiem uzliek vienas prasības.”

Leons Laitāns: Manuprāt, varam likt vienādības zīmi starp lauksaimniecību un zemi, kas ir tautas pastāvēšanas un attīstības pamats. Lauksaimniecība ir tautas vitālā spēka saglabāšana, iespēja bērņus jau no mazotnes radināt pie darba caur Dabas mīlestību un Dabas ritmu. Tikai tā iespējams izjust un sevi ietvert skaisto sakarību; Dievs – Daba – Darbs. Šodienas acīm paskato-

L.L.: Tika skandināts, ka visam jāpastāv uz ekonomiskiem pamatiem, veidojot līdzsvarotas attiecības starp ražotāju, pārstrādātāju un patērētāju. Loģiski būtu, ja ražotājs un pārstrādātājs gūtu adekvātu peļņu, taču realitāte ir pavisam cita. Es kā graudu ražotājs pat nesāņemu desmito daļu no graudu produkcijas peļņas.

DDD: Tātad ražotājs saņem nepiedodami niecīgu da-

ļu salīdzinājumā ar pārstrādātāja un pārdevēja peļņu?

L.L.: Protams. Tas tā ir visās lauksaimniecības nozarēs – gan graudkopībā, gan lopkopībā, gan piena ražotnēs. Jāatzīst, ka graudu audzētāji ir salīdzinoši labākās pozīcijās, jo viņi var savu produkciju izkaltēt un paglabāt, realizējot to tad, kad ir izdevīgāk. Bet ko lai dara, piemēram, piena ražotāji?

Varu teikt tikai vienu, ka

ekonomiskie likumi šodien tiek ievēroti daudz mazāk, nekā tas bija padomju laikos. Izdaudzinātās konkurences nemaz nav, jo latviešu zemnieki tiek subsidēti piecas reizes mazāk nekā veco Eiropas Savienību dalībvalstu zemnieki, lai gan tirgus mums visiem uzliek vienas prasības. Turklāt tirgus tiek kroplots ne tikai Eiropas Savienības ietvaros. Piemēram, pagājušajā gadā Ukrainā un Kazahstānā bija laba graudu raža, taču ievadmuitu no šīm valstīm uzlika tikai ar 1. novembri, kaut gan graudi Latvijā tika ievesti jau augustā. Latvijā bez muitas ievada graudus, kritās to iepirkuma cena, bet vai tādēļ graudu produktu, lopbarības cenas samazinājās? Nē, jo iespēju ļoti labi nepelnīt izmantoja tirgotāji un pārstrādātāji. Zaudētāji bija gan latviešu graudu audzētāji, gan patērētāji.

Turpinājums 5. lpp.

PADOMJU TAUTAS VEIDOŠANAS RECIDĪVS

Pašreizējos Latvijas kungus-saimniekus saucim par varnešiem. Tās ir personas, kuru rokās ir vai ir bijusi reālā valsts vara pēcatmodas Latvijā, kuru vārdam ir kāda nozīme valsts lietu izlemšanā. Tādu ir ap pāris tūkstošiem, starp kuriem tikai ap 100 cilvēku var ieskaitīt politiskajā elitē. Tādi ir starp tautas vēlētiem pārstāvjiem, augstākām valsts amatpersonām un ierēdņiem, slēgtu klubu pārstāvjiem, biznesmeņiem un vienkāršiem bagātņiem. Varneši šodien pašidentificējas, parakstoties zem saraksta “Par labu Latviju!”. Tā Latvija viņiem tiešām ir laba – viņi to prihvatizējuši un sevi uzskata par tās tautu, tāpēc arī savu sarakstu nosaukuši par

“tautas kustību”, kaut tajā ne katru kustīgo pieņem.

Lai šai kustībai piešķirtu lielāku svaru, tās priekšgalā noliek politiskās pieredzes bagāto, bezprincipu hameleonu eksprezidentu **Gunti Ulmani**. Bet tādi

publiku amfiteātrī) nosauca par “Tautas deklarācijas nedēļu” un sarīkoja telekompānija LNT ar mērķi noskaidrot, kurš ir galvenais: cilvēks vai valsts; apriori apgalvojot, ka šodien Latvijā “cilvēks un valsts samainīti vie-

ci inteliģences pārstāvju – savā jomā labāko, kas (31.05.10.) divas stundas telekrānā spēj nodiskutēt par tēmu “Latvijas valsts mērķis”, ne ar vārdu nepieņemot **latviešu tautu**. Šāda inteliģence, kurai ar latviešu tautu kopēja ir tikai valoda, nu gan tautu no ignorances (snauda) stāvokļa neizvedīs un nacionālu valsti neizveidos! Laikam tā jau arī vajag.

LNT kompānijas nosaukumā burts “N” nozīmējot “neatkarīga”. Nezinu, no kā tā ir neatkarīga, taču no prāta – noteikti, jo uzskata savus skatītājus par galīgiem muļķiem, kuriem var iestāstīt, ka valsti izveido atsevišķi cilvēki un ka valstij (objektam) var būt mērķis.

Turpinājums 2. lpp.

“Gadījumā, ja valsti pēkšņi izrādās nacionālās inteliģences un ideoloģijas trūkums, turklāt ir vājš pamatlikums, valsts vara paliek it kā karājamais gaisā – tai nav uz kā balstīties.”

kustībai vajag arī saturu. To noorganizē divi latvijieši – vietējas nozīmes tele-magnāts kopā ar reklāmeistaru.

Diskusiju (Dumbura šova analogu, bet tikai ar

tām” (ar galvu uz leju), un solot nedēļas laikā nostādīt visu pareizi – ar galvu (cilvēku) uz augšu. Greizi aizgāja jau pirmajā dienā. Tikai tādā valstī kā “atjaunotā” LR var savākt du-

Turiet mutes, okupanti!

Par PSRS noziegumu noliegšanu Lietuvā noteikta kriminālatbildība

15.jūnijā, Lietuvas Okupācijas dienā, Lietuvas Seims pieņēma Kriminālkodeksa papildinājumus, nosakot kriminālsodu personām, kas publiski noliegs vai vārdiski atbalstīs PSRS vai nacistiskās Vācijas noziegumus pret Lietuvas Republiku un tās iedzīvotājiem.

Jaunā likuma norma paredz naudassodu, brīvības ierobežošanu, arestu vai brīvības atņemšanu uz laiku līdz diviem gadiem personām, kuras publiski noliegs vai atbalstīs PSRS (sarkano fašistu) vai nacistiskās Vācijas (brūno fašistu) īstenoto genocīdu vai citus noziegumus pret cilvēci Lietuvā, kā arī smagos noziegumus, kas pret Lietuvu un tās iedzīvotājiem pastrādāti 1990. un 1991.gadā.

Lietuvieši ir spēruši atzīstamu soli pamatnācijas tiesību aizsargāšanai. Jāautā, kad Latvijā tiks sodīti okupantu noziegumu slavinātāji? Atšķirībā no lietuviešu maigajiem sodiem, pie mums soda sankcijai būtu jābūt nopietnākai – piemēram, tūlītēja deportācija ar mantas konfiskāciju, jo Latviju okupanti ir apseduši nesalīdzināmi lielākā skaitā nekā Lietuvu.

TAUTAS BALSS INTERNETĀ

XXX (www.diena.lv)

Pagājušajā nedēļā par tādām pašām izmaiņām Kriminālkodeksā nobalsojis Ungārijas parlaments. Tagad lietuvieši. Malači!

Skumji (www.apollo.lv)

Mums atliek tikai sapņot un skatīties utaino "šabāšu"!

??? (www.diena.lv)

Kad tie urlas (Latvijā) beidzot atbildēs par saviem noziegumiem?

Nja (www.apollo.lv)

Vai tad tie "suņi" jau sen netiek uzskatīti par kriminālnoziedzniekiem? Katrā ziņā visus idiotus, kuri stāigā "CCCP" krekliņos tiešām vajadzētu ar stekiem "izģērbt", lai neņirgājas par >20 miljoniem upuru (tikai bezkara gados). Kara laikā Staļins un Hitlers nogalināja vēl kādus 50 miljonus...

Stiprais (www.diena.lv)

Nevaru iedomāties situāciju Rietumeiropā, ka alžīrietis Francijā vai turks Vācijā ņirgātos par vietējo nāciju: frančiem vai vāciešiem.

Tie vairs nav joki – šādiem neliešiem viennozīmīgi jādod "pa zobiem" un jāpatriec prom no šīs zemes, kuru viņi tik ļoti neieredz.

Saeimas deputāti! Vai aizstāvēsit šīs zemes tiesības? Latvijas tiesības nevis Krievijas!

Gaidu atbildi!

LABĀK...

Labāk savus graudus Savā zemē sējam.
Svešās pelavas
Lai palaižam pa vējam...
Gan jau ceļu zinās –
Pa kreisi vai pa labi
Vejam līdzī skriet.
Pasaulē tā runā –
Nekur neesot tik labi
Kā dzimtenē un mājās!
Kāpēc tie vēl neauj
Mājupceļam kājas?
Sagaidisiet vētru,
Tā jūs projām trieks!

V.M.J.

No krājuma "Dardedze"

PADOMJU TAUTAS VEIDOŠANAS RECIDĪVS

Turpinājums no 1. lpp.

Valsts – tā vispirms ir vara, kas kā spēks uz kaut kā balstās. Normāli šis balsts ir tauta, kas šo valsti sev radījusi ar **mērķi: savas esamības un patības saglabāšanu un attīstību**. Tauta, precīzāk – tās nacionālā inteliģence –, dibinot savu valsti (izveidojot tās varas mehānismu), apgādā to ar pamatlikumu, ideoloģiju un dod valstij **uzdevumu: apkalpot tautas mērķa īstenošanu**. Ideoloģija parasti ir tautas ideoloģijas vai reliģijas turpinājums. Pamatlikums un ideoloģija ir tās mērauklas vai rāmji, kuru ietvaros jāfunkcionē valsts varai, lai tauta to atbalstītu. Varas kontroli par šo rāmju ievērošanu veic nacionālā inteliģence, kas pēc valsts nodibināšanas aiziet it kā malā. Nacionālā inteliģence, vajadzības gadījumā, organizē tautas palīdzību savai varai.

Gadījumā, ja valsti pēkšņi izrādās nacionālās inteliģences un ideoloģijas trūkums, turklāt ir vājš pamatlikums, valsts vara paliek it kā karājamies gaisā – tai nav uz kā balstīties. Tā dabīgi meklē šo

balstu, un to var atrast sevī (tā veidojas mafiozas valstis) vai ārvalstīs (tā veidojas atkarīgas valstis). Piemērs teiktajam ir LR vara, kas, neizjutot tautu un tās atbalstu, sevi balsta uz Eiropas Savienības un Starptautiskā Valūtas fonda spēka. Tādas valstis nikuļo vai arī ātri iet bojā.

Latvijā nonākuši līdz tādām idiotismam, ka Latvijai meklē mērķi! Latvijai (pieņemsim, ka ar to saprot

būt mērķis: piekonstruēt sev tautu. Un mūsu pakalpigā žurnālistika tai ar putām uz lūpām palīdz: izvirzot pirmā plānā beznacionalitātes cilvēku, noklusē faktus par tautas neesamību, līdz valsts būs tādu sev radījusi (sintezējusi). Dažs var pagaidām paklaigāt: es milu šo valsti, bet nemīlu šo varu. Ko tad viņš mil no šīs valsts – tikai karogu un himnu? Vai Latvijā ir tauta? Pro-

atbilst modernā liberālisma prasībām. Un tā kā no daudzietniskā puļa, kas apdzīvo Latviju, nekāda kopēja mērķa valstij nav ko gaidīt, un arī šo valsti tas radījis nav, valsts automātiski kļūst reizē par subjektu un objektu, t.i., tā ir **mafioza valsts**.

Tikai latviešu tautai var būt mērķis, un tas ir savas esamības un patības saglabāšana un attīstība, un tikai tā var dot valstij **uzdevumu: apkalpot šā mērķa īstenošanu**. Tikai tāda valsts latviešiem ir vajadzīga! Cerības, ka no Latvijā dzīvojošā daudzietniskā puļa izdosies izspiest kādu kopēju mērķi (izņemot dzīvniecisko), ir iluzoras. Valsts, kas lepojas, ka tajā pamatizglītību var iegūt astoņās valodās, faktiski nemaz, līdz šim pieņemtā jēgā, nav valsts, bet SIA bez kādas atbildības, kas turpina veco padomju eksperimentu, ko pat Krievija ir atmetusi: vienotās padomju tautas izveidošanu.

Alfrēds Ābele
Grāmatas "Latvietība"
autors

"Cerības, ka no Latvijā dzīvojošā daudzietniskā puļa izdosies izspiest kādu kopēju mērķi (izņemot dzīvniecisko), ir iluzoras."

valsti) var būt tikai uzdevums: kalpot tautai – valsts subjektam. Tautai gan (izņemot šodienas latviešus) var būt mērķis. Ja valstij ir mērķis, tā pārvēršas subjektā, un kas tad ir tās tauta jeb mūsu gadījumā – iedzīvotāju kontingents? Darba lopi valsts varu sagrābušās kliķes rokās?

Latvijas valstij vienīgajai pasaulē, protams, var

tams, tā ir latviešu tauta, bet pašreizējai valsts varas kliķei, ai, kā negribas to pieņemt par valsts subjektu, un arī pati tauta īpaši uz šo lomu netiecas. Šai varai izdevīgāk runāt par tautu nevis etniskajā, bet valstiskajā izpratnē (kad būtu jārunā par valsts iedzīvotājiem). Bet vislabāk vispār izvairīties no vārda "tauta" lietošanas un pāriet uzreiz pie "cilvēka", kas

PADOMJU STĀSTS TURPINĀS 70 GADUS

17.jūnijā, Latvijas okupācijas dienā, pie Saeimas ēkas ar plakātu "Padomju stāsts turpinās 70 gadus" par okupācijas seku novēršanu pikētāja Rīgas Politiski represēto biedrības valdes loceklis **Adolfs Rubiķis**. Viņš to regulāri dara jau divus gadus.

Adolfs Rubiķis: Pikētēju jau divus gadus, bet diemžēl bez rezultātiem. Valsti valda liela netaisnība, un tik tiešām varu apgalvot, ka padomju stāsts, okupācija joprojām turpinās. Nekas būtiski nav mainījies šo 70 gadu laikā. Ja nu vienīgi izkārtnes un nosaukumi... Taču mēs, represētie, tiekam represēti vēl aizvien.

Šodien ir okupācijas diena, un tāpēc šeit stāvu – tieši pie Saeimas ieejas, lai tie deputāti, kas iet garām, būtu spiesti, ja ne kā citādi, tad vismaz šādi, izlasot plakātu, to atcerēties!

Par sevi varu teikt ļoti konkrēti: es arī tagad tieku represēts tāpat kā padomju laikos. Piemēram, ja papēti statistiku, tad, dažādu apsvērumu dēļ, ļoti daudz represēto ir denacionalizēto iemītnieku statusā. Arī es tāds esmu. Taču ne kompensācijas, ne dzīvokļus mēs nesaeņēmām.

Statistika rāda, ka no 1995.gada līdz 2004.gadam Latvijā šajā jomā valdīja isti "Baigie gadi", un tie lielā mērā skāra tieši jau vienreiz represētos.

Šajos deviņos gados tiesā tika iesniegtas 61 952 prasības par īrnieku izlikšā-

maz nerunājot par represētajiem. Rūpējas tikai par visādiem afēristiem un

"Latviešiem katru dienu paliek arvien vairāk to, kas stāv uz ielas ar katliņu un karoti garās rindās, lai kaut reizi pāris dienās dabūtu siltu, bezmaksas zupu."

nu. No tām 34 255 ģimenes ar tiesas spriedumu izlika no mājām gluži uz ielas, bez citas dzīvojamās platības ierādīšanas, un tikai 527 ģimenēm tika iedota cita pajumte. Tagad šie skaitļi noteikti ir vēl sliktāki.

Uz šodienu, nesamērīgi augsti pacelto īres maksu dēļ, mans parāds namsaimniekam ir izaudzis līdz 18 774 latu. Kas mani sagaida? Kas par mani domās? Visur, kur es kā represētais, denacionalizētā nama iemītnieks esmu vērsies, esmu saņēmis noraidījumus. Kur te ir loģika vai saprāts, ja cilvēks visu mūžu ir nostrādājis, bet tagad viņš tiek izlikts uz ielas?

Pēc atgriešanās no Sibīrijas man dzīvoklis nepienācās; arī šodien man nekas nepienākas... Valsts par saviem pilsoņiem nerūpējas, ne-

miljonāriem, arī okupantiem un viņu pēcnācējiem. Bet latviešiem katru dienu paliek arvien vairāk to,

kas stāv uz ielas ar katliņu un karoti garās rindās, lai kaut reizi pāris dienās dabūtu siltu, bezmaksas zupu. Tauta iegrīkst arvien lielākā bezcerībā un postā, un es uz to nespēju mierīgi noskatīties.

Mums ir jādara viss, lai novērstu okupācijas sekas, jo tie paši svešie zābaki joprojām staigā pa mūsu zemi, un te ir pakalpiņi, kas tos pilda un klausā.

Mēs nedrīkstam palikt vienaldzīgi un klusi!

VAI LATVIJA IR MAZĀ KRIEVIJA?

Saruna ar Latviešu valodas aģentūras direktoru, Latvijas Universitātes profesoru Jāni Valdmani

Turpinājums no iepriekšējā numura

DP "NEPAMANA" NACIONĀLO NAIDU KRUKA IZTEIKUMOS

DDD: Kāda bija sabiedrības reakcija uz jūsu sūdzību Drošības policijai par Sergeja Kruka nacionālā naida kurinošajiem izteikumiem?

Jānis Valdmanis: Bija ļoti daudz mani atbalstošu atsauksmju, taču bija arī pretreakcija. Tomēr mani visvairāk pārsteidza tas, ka sabiedrībā tālāk tika tirāzēts viedoklis, kas izteikts televīzijas raidījuma "De facto" tendenciozi un neprofesionāli veidotajā sīžetā. Pats galvenais – netika atklāta konflikta būtība, netika pat parādīts, ko Kruks konkrēti ir rakstījis.

DDD: Bija tikai emocijas – redz, kā zinātnieks iet pret zinātnieku, un atgriežas padomju laiki...

J.V.: Jā, tieši tā tas tika pasniegts. Sīžetā saskatīju centienus visu pārvērst par divu zinātnieku konkurenci, diskusiju par zinātniska pētījuma tēzēm. Taču, kā jau teicu, Kruka publikācijā no zinātniskas diskusijas nebija itin nekā. Šajā publikācijā interneta portālā bija ievietota intervija kā pašpietiekams teksts.

Man pārmeta, ka neesmu izlasījis Kruka pētījumu un intervijas pilno tekstu, taču tas nav nekāds arguments, jo es vēros DP par konkrētiem izteikumiem tekstā. Es kategoriski noraidu šo aizrādījumu! Pietika jau ar to vien, ka viņš pasludināja, ka jāvērsas pret konkrētajām latviešu vērtībām. Pilns intervijas teksts bija pieejama BNS, taču tur nebija nekā vairāk, kas attiektos uz valodu un kultūru.

Televīzijas sīžets par manu iesniegumu Drošības policijai bija ļoti tendenciozs, un šos Krukam vēltitos *socialos glāstus*, kā izteicās manas kolēģes, redzēja visa Latvija. Tad kur gan šeit parādās objektivitāte?

Būtībā vērojama situācijas provocēšana. Kad jau tā cilvēkiem iet tik grūti, tiek saasināta vēl spriedze ar to, ka kāds mums te baksta, ka latviešu valoda un kultūra ir jāapkaro. Vai, apkarojot latviskās vērtības, mēs kļūsim pārtikušāki un modernāki?! Tā ir demagoģija.

DDD: Vai esat arī agrāk saskāries ar šādu nacionālā naida kurināšanu?

J.V.: Jā, tāda ir dzirdama ik pa brīdim, taču tik klaji un nekaunīgi tas vēl nav ticis formulēts. Tāpēc es nekādā gadījumā neuzskatu, ka mana reakcija uz

Kruka izteikumiem kaut mazākā mērā būtu bijusi pārspilēta.

DDD: Šādi, saskaroties ar cittautiešu pretlatviskiem izlēcieniem, būtu jāreagē ikvienam latvietim.

J.V.: Krukam ir tiesības domāt visu, kas vien prātā ienāk, taču ne publiski izteikt nepieciešamību "cīnīties pret latviešu nacionālajām vērtībām"!

DDD: Kruka izteikumos DP it kā neesot saskatījis naida kurināšanu.

J.V.: Toties es saskatu! Turklāt es skaidri zinu, kas būtu, ja kāds latvietis ko tādu pateiktu, piemēram, par krieviem, ukraiņiem vai vēl kādiem. Pret viņu ļoti asi vērstos. Šādi izteikumi nav pieņemami. Tāpēc es nevaru pieņemt DP vērtējumu, es vienalga palieku pie saviem uzskatiem.

"Esmu runājis ar citu valstu kolēģiem, un arī viņi nevar nosaukt līdzīgu piemēru, kur cittautieši zinātu valsts valodu, bet tajā nerunātu."

DDD: Ko darīs turpmāk, jo tā taču šo lietu atstāt nevar?

J.V.: Kaut kādā mērā šī ir tāda kā robežu izzināšana. Visu laiku redzam, ka solīti pa solītim krievvalodīgā puse iet uz priekšu... Ja jau DP ir pieņēmusi šādu lēmumu, tad man ir trīs jautājumi, uz kuriem šobrīd neesmu saņēmis atbildi.

Pirmais – kāda ir nacionālās valsts jēga, ja netiek attīstīta valoda un nacionālā kultūra?

Otrais – ja jau, pēc Kruka domām, ir jācinās pret tādām nacionālām vērtībām kā latviešu valoda un kultūra, tad uz kuru valodu un kultūru latviešiem ir jāpāriet?

Un trešais jautājums – kura valsts Eiropā vēl cīnās pret savu nacionālo valodu un kultūru?

Tagad šie jautājumi paliek neatbildēti...

Svarīgi arī, kāda būs tālākā sabiedrības reakcija – gan institucionālā, gan individuālā. Kā reaģēs paši latvieši?

KURŠ SAGRĀVA MŪSU NACIONĀLO PAŠAPZIŅU?

Jānis Valdmanis: Mani nebeidz pārsteigt latviešu zemā nacionālā pašapziņa. Mēs dzīvojam neatkarīgā valstī, mums ir dota iespēja runāt savā valodā un būt lepnēm par to. Tad kāpēc latvieši neiz-

manto šo iespēju? Mēs esam savā valstī, un mūsu valstī ir tikai viena valsts valoda.

DDD: Kāpēc, jūsuprāt, latviešiem ir tik zema nacionālā pašapziņa?

J.V.: Domāju, pēdējo 20 gadu laikā stipri ir vājinājusies nacionālās kopības apziņa, un tas lielā mērā ir grāvis mūsu nacionālās pašapziņas. Latviņas valsts un latviešu nacionālo un kultūras identitāti lielā mērā nosaka tieši latviešu valoda. Valoda ir būtiska personības pašapzināšanās daļa. Tās nozīmīgums nav saistāms tikai ar materiālo vai nemateriālo labumu apjomu.

J.V.: Protams. Mēs paši savā valstī esam atbildīgi par to, kā šeit viss notiek. Šajā gadījumā Valsts valodas likums ir tāds, kāds tas ir, un es nevaru izteikt nekādas ilūzijas par to... Īpaši jau par tām normām, kuras regulē, precīzāk, ne-

regulē valodas lietojumu privātajā uzņēmējdarbībā, kas ir ļoti plašs "segments". Bet, ja paskatāmies uzmanīgi, – netiek taču pildīts pat tas, kas Valsts valodas likumā noteikts.

DDD: Un tas būtu?

J.V.: Vispār tas ir ļoti vienkārši un pašsaprotami – lietot valsts valodu. Paši latvieši saskarē ar cittautiešiem diemžēl bieži vien nerunā latviski, savukārt cittautieši, ja pat zina valsts valodu, to nelieto. Latvija šajā negatīvajā nozīmē ir unikāla. Ja ticam skaitļiem, tad valstī ir ļoti liels procents cilvēku, kas valsts valodu zina, bet to nelieto. Jūs neatradīsiet nevienu citu valsti pasaulē ar šādiem rādītājiem. Esmu runājis ar citu valstu kolēģiem, un arī viņi nevar nosaukt līdzīgu piemēru, kur cittautieši zinātu valsts valodu, bet tajā nerunātu.

PLAŠSAZIŅAS LĪDZEKĻI PIERADĪNA PIE KRIEVU VALODAS

DDD: Tātad tas ir attieksmes jautājums?

Jānis Valdmanis: Tieši tā. Vispirms ir jāsāk ar pašiem latviešiem. Jāsaprot, ka katra pāreja uz citu valodu konkrētajā saziņāšanās mirklī sašaurina mūsu valodas vidi un paplašina otras valodas vidi.

Turpinājums 6. lpp.

Mums jārealizē savas pašpārvaldes tiesības

L. cien. "DDD" redakcijai

Es neuzskatu, ka ekonomika ir pats galvenais tautas un cilvēka dzīvē, bet katrā ziņā tā ir svarīga un neatņemama dzīves sastāvdaļa. Esmu sācis rakstīt tādu kā seriālu (protams, diskutējamu) par tautsaimniecību Latvijā. Ja es spētu šajā diskusijā iesaistīt "DDD", būtu pateicīgs. Galvenais gribētos panākt to, lai cilvēki sāktu saprast, ka viņi faktiski ir pārvērsti par dzimtcilvēkiem, ka Latvija ir izlaupīta un starptautiski nozagta. Mēs neesam vēl dekolonizējuši Latviju, bet iestājies jau jaunais neokolonialisma jūgs.

Visu labu un veiksmi vēlot,

Dr. Valdis Šteins

Varturu niknā cīņa pret savu ienaidnieku – ĒNU

Latvijā ir iestājušies tādi laiki, ka neviens mūs negrib un nespēj ne aizsargāt, ne pasargāt, nemaz nerunājot par palīdzēšanu vai kopīgu patriotisko dienu atzīmēšanu un svētku svinēšanu. Šobrīd valsts un pašvaldību vara tikai morāli pazemo un aplaupa savus iedzīvotājus. Veikalu oligarhi latviešu Dieva Jāņa rituālos svētkus pārvērtuši par alus dzeršanas sacensībām. Varneši – Saeima, valdība un pašvaldības – ir izsmēlušī tautas uzticību un valsti noveduši līdz nacionālai katastrofai. Ekonomikas ābece māca – ja valsts atrodas saimnieciskā krīzē, tad nodokļi ir jāsamazina, bet Latvijas politiskā elite tos tikai palielina, tēlodama, ka cenšas valsti izvest no krīzes.

Nesen man mājās bija ielīduši bandīti. Zvanu policijai, atbilde – piedodiet, mēs jums palīdzēt nevaram, nav automašīnas, tieciet pats galā! Dēls Rīgā zvana ātrai palīdzībai, jo bija noticis negadījums, pēc divarpus stundām beidzot atbrauc. Un tas ir Rīga! Bet ko lai sakām mēs laukos? Pie ārsta rindā jāpierakstās jau mēnešiem uz priekšu, uz bērnu darzu – pirms bērna piedzimšanas, utt. Jums katram šādu piemēru ir pa pilnam. "Melnās kases", "aplokšņu algas", "ēnu ekonomika", dāvanas ārstiem, ob-

Iepriekš minētās parādības jau arī ir tautas atbildes reakcija uz valsts patvaļu un neizdarību. Piemēram, aptauja Lietuvā (Latvijā, protams, tāda nav veikta) liecina, ka divas trešdaļas iedzīvotāju atbalsta kontrabandu kā veselīgu tautas reakciju uz augsto akcīzes nodokli. "Ēnu ekonomika" ir tikai ēna no valdības nepareizas politikas. Pie pareizas politikas ēna pazudīs pati no sevis. Bet valdība nīknā cīņā nolēmusi caurdurt visu nelaimju cēloni – ĒNU. Donam Kihotam vismaz bija vērdzirnava... Visi karagājieni pret lielo ienaidnieku – ĒNU – ir tikai tautas mānīšana, lai piesegtu īstos mērķus.

TAUTAS PAŠORGANIZĒŠANĀS IR TĀS KULTŪRAS IZPAUSME

Mans priekšlikums ir sākt pašiem domāt un pašiem veidot savu dzīvi. Nacionāla valsts sastāv no nacionālām zemēm: Kurzeme, Latgale, Lielrīga jeb Rīgava, Sēlija un Vidzeme. Katra zeme sastāv no nacionāliem novadiem. Nacionālā valsts ir jābūvē visos šajos taksonomiskajos līmeņos. Sava, tas ir, latviešu etniskā kultūras na-

"Šobrīd esošās pašvaldības pēc savas būtības, sūtības un ievēšanas mērķiem nav pašvaldības. Tās nepārstāv tautu."

ligātās dzeramnaudās, kontrabanda, "točkas" alkohola un narkotikā un daudzās, daudzās citas parādības – tā ir tautas reakcija uz lietu nepareizo kārtību. Pastāv jau arī medaļas otra puse, piemēram, 16.martā Liepājā uz atceres gājienu ieradās viens pats karognesējs – par ko tas liecina? Tā ir mūsu dvēseles tumšā pusē, kas liecina par patriotisma un visas nacionālās pašapziņas zemo līmeni.

Ko mums, latviešiem, darīt savā tēvzemē un kā veidot savu nacionālo pašapziņu? Vai nodot to un doties "zelta meklējumos" uz citām zemēm? Pastāv arī cits ceļš – pašorganizēšanās.

cionalisma un politiskā nacionalisma izkopsana katrā zemē un novadā – tāds ir mūsu uzdevums, kā to dara Francija, Izraēla, Irāna, Japāna, Vācija, Austrija un citas, daudzas citas valstis pasaulē.

Kamēr politiskā elite – varneši – "konsolidē" budžetu, mums jākonsolidējam pašiem cīņai par savu Nacionālo valsti, Nacionālu zemi, Nacionālu novadu. Mums ir jārealizē savas PĀSPĀRVALDES TIESĪBAS. Katrā sētā jāuzvelk 4 karogi: valsts, zemes, novada un dzimtas! Starp citu, vai jums ir savas Dzimtas karogs?

Turpinājums 5. lpp.

VISLIELĀKĀ PASAULES NELAIME – CILVĒKU STULBUMS

Saruna ar projekta "Pēdas" vadītāju un Lielās Talkas organizatori Vitu Jaunzemi

Turpinājums no "DDD"Nr.11(215)

EKSISTĒ PATIESĀS INFORMĀCIJAS FILTRS

DDD: Var izlasīt daudz rakstu par lauksaimniecībā izmantotās ķīmijas, notekudeņu, ģenētiski modificētu produktu, sadzīves ķīmijas un tamlīdzīgām ietekmēm uz cilvēka un dabas veselību. Par šīm tēmām vides speciālisti runā jau gadiem ilgi, jeb, tālruni izsakoties, šit trauksmes zvanus, bet publiskajā telpā šis ziņš tiek slāpēts.

Vita Jaunzeme: Patiesībā situācija ir katastrofāla un sekas – pilnīgi neprognozējamas.

Šāda vides piesārņojuma ietekme visās jomās notiek, un visi cilvēki ir pie tā vainīgi, jo, ja es pārku sintētisku produktu, tad arī esmu vainīgs pie lielā piesārņojuma, jo kaut kur tas tiek ražots, kaut kur tiek palaisti dūmi, kaut kas iepļūst notekudeņos utt. Līdz ar to mēs visi esam līdzatbildīgi par to, cik piesārņota ir daba. Pat, ja mēs nedomājam šo iepakojumu mežā, tik un tā esam līdzatbildīgi. Rezultātā rodas vides piesārņojums, kas aktivizē ģenētiskās izmaiņas, kas arī skar mūs visus, jo mūsu vecāki un senči ir kaut ko "ne tā" darījuši.

DDD: Nereti, stāstot par šiem jautājumiem, nākas saskarties ar visai "īpatnēju" pretreakciju. Cilvēks labāk izvēlas atteikties no šādu rakstu lasīšanas vispār un, pat neiedziļinoties tēmā, un, pat noliegt, visu norakstot uz kaut kādu "zaļo radikālismu". Kā jūs skaidrojat šo īpatnējo vēlmi norobežoties no sev neērētām ziņām?

V.J.: Vislielākā pasaules nelaime ir cilvēku stulbums. Cilvēks ir tendēts ticēt tikai tam, kas viņam sagādā labsajūtu. Un, ja pēkšņi ir jāuzņem informācija, ka, piemēram, planēta ir pārpazīvota, viņš gluži vienkārši tam nepiekrīt, jo, lūk, mums apkārt ir tukši lauki... Bet runa jau ir par cilvēci kopumā nevis par tuvāko apkaimi! Tāpat tas ir arī citos jautājumos. Ja cilvēks kaut ko tiešā veidā nesaskata, neizjūt pats uz savas ādas, tad nereti viņam ērtāk šķiet šo informāciju noliegt, nepieņemt vai no tās "aizslidēt". Ne velti uzsvēru, ka stulbums un agresija ir divi vislielākie pasaules ļaunumi.

Ja godīgi, brižiem pat liekas, ka mums te ir uzlikts kaut kāds teju informatīvais filtrs – nezinau, vai tas ir apzināts, vai neapzināts. Tiek filtrēta informācija, kas nonāk līdz cilvēkiem. Par to, par ko runā un satraucas pasaulē, pie mums visi klusē... Rezultātā ļoti liela sabiedri-

bas daļa pat neaizdomājas, cik tās rīcības sekas ir tālejošas un pilnīgi neprognozējamas.

Mēs ikdienā lietojam dažādas indes, tās nogulsņos, galvenokārt taukos, un tad, kad svīstam, mēs patiesībā visas šīs indes lielā mērā svīstam ārā. Ne velti pēdējā laikā novērots ļoti daudz ādas vēžu un dažādu ādas slimšanu, alerģiju. Turklāt paralēli tam, ka ēdam ģenētiski modificētu, sintētisku barību, ka mums ir piesārņots gaiss, ūdens un pārējā vide, mums vēl ir milzīgs radioaktīvais fons. Mums cauri nemitīgi iet ne-normāli daudz dažādu ra-

"Mums, latviešiem, ir jāapvienojas, jājūt vienu otru, jāsaņemas kā etniskam kopumam! Mums vienam otram jāpalīdz izdzīvot."

dioaktīvo, dažāda garuma viļņu (mobilie telefoni, radio, televīzijas utt.), kas nepārtraukti kaut ko pār-raida. Ja mūsu galvās būtu antenas, kas to visu, kas mums iet cauri, acu priekšā vienlaicīgi parādītu un at-sakņotu, tad es pat iedomāties nevaru, kas notiktu ar cilvēku. Tas ir nenormāls stress mūsu organismam!

Cilvēki pat nesaprot, ka viņi no visām pusēm tiek nepārtraukti bombardēti ar radioaktīvo starojumu, partīku, dažādiem vides piesārņojumiem, plus vēl visi stressi, plus vēl mēs kaut ko dedzinām, neizguļamies, kā arī tā ārkārtīgā konkurence, kas tagad pastāv... Šīs ir pārpazīvotības sekas. Cilvēki jau tagad cīnās pat deļ vienas darbavietas. Un tas notiek visā pasaulē! Nav vairs darbavietu, jo nav vairs ko ražot, jo viss jau ir pārražots...

Cilvēki vispār negrib domāt kopsakarībās, pieņem istenību. Viņi labāk domā, ka vainīga ir saule, nevis tas, ka pats cilvēks, piemēram, ēd ģenētiski modificētus produktus un dedzina savus atkritumus. Protams, no vienas reizes, kad es sadedzinu plastmasas pudeli, mani bērni automātiski nebūs homoseksuāli, bet tas būs noteikti viens no aspektiem, viens no tauriņa spārna vēzieniem, kurš mani tuvinās šīm negatīvajām sekām, kas maniem bērniem var nest ģenētisku mutāciju. Cilvēkiem beidzot jāklūst saprātīgiem. Mīļie cilvēki, domājiet, ko jūs darāt! Jūs darbības sekas var būt pilnīgi neprognozējamas.

MUMS JĀMAINĀS JAU ŠODIEN

Vita Jaunzeme: Ja godīgi, lai arī ar ko šajos jautājumos mēs cilvēkiem

"draudētu", brīdinātu viņus, tas vienmēr būs nepietiekami, jo neizpratne ir milzīga, taču cēloņu un seku rats griežas arvien straujāk un spēcīgāk. Mēs nedrīkstam vairs klusēt, ir jārunā skaļi un tieši. Tā ir izvirtība, kas šobrīd notiek uz zemes. Tas "balons" uzpūšas un vairs nevar izturēt. Līdz ar to dabā sākas dažādas anomālijas. Ja mēs nebūsim prātīgi, nesāksim taupīt un ar cieņu un mīlestību izturēties pret dabu, tad tā ar mums darīs to, ko tā dara ar jebkuru, kas pārvairojas.

Pastāv, protams, arī visādas "sazvērestības teorijas", ka cilvēku populācija

dzimst neauglīgas un ar smagām mutācijām. Cilvēka mūžs ir par īsu, lai mēs prognozētu, kādu iespaidu tas atstās uz cilvēku.

V.J.: Mēs to uzzināsim labi, ja pēc 200 vai 300 gadiem.

DDD: Bet tad jau būs par vēlu.

V.J.: Jā, tad būs par vēlu. Istenībā mūsu vienīgā cerība ir uz cilvēces gaišajiem prātiem, zinātniekiem.

DDD: Ko cilvēks, izlasot šo sarunu var darīt, lai ko mainītu savā uzvedībā?

V.J.: To var pateikt īsi – dzīvot sev un Dabai draudzīgi, centies tai nekaitēt!

Un vēl. Mēs, organizējot "Pēdas" akcijas un Lielo Talku, vienmēr esam teikuši: nemet, nededzini utt. Bet tagad mainīsim fokusu uz trešajām personām, teiksim: neļauj kaimiņam dedzināt kūlu, neļauj kaimiņam piemēsnot utt. Viens ir, ka tu to nedari, bet tas ir par maz, jo, ja tavš kaimiņš dedzina atkritumus, tev tāpat šie indīgie dūmi nāk virsū, un tava ģimene indējas...

TAUTAI JĀTURAS KOPĀ

Vita Jaunzeme: Tas pats attiecas uz mūsu tautu. Mēs esam varbūt skaitliski maza, bet dzīvīga tauta. Esmu pārliecināta, ka izdzīvosim pie jebkāda spiediena, galvenais, lai mēs nekļūtu apātiski. Tagad gan ir smaga situācija ar to, ka sabiedrībā ir ļoti liela pretreakcija pret valdosajiem. Cilvēks domā, ja viņu apzog paša brālīs, tad viņš aiziet no ģimenes, kļūst par pasaulē klaidoni, jo viņu paša ģimene ir nodevusi.

Valdība ir mūs ļoti smagi piekrāpusi un nodevusi. Divdesmit gadus mūs ir zaguši, apzaguši un nostādījuši ļoti pazemojošā stāvoklī. Rezultātā daudzi kriet apātija, bet tas ir loģiski, jo, kamēr grimsti, tu nevari atsperties; jānogramst līdz dibenam, pret

to jāatsperas, un tad var atkal pacelties. Mums šobrīd ir grimšanas periods.

Patriotisms mums, latviešiem ir ģenētiski iekodēts. Es ticu, ka tuvojas brīdis, kad tas izsprāgs pilnīgi jaunā kvalitātē. Jā, vērojama apātija, jo pagaidām vēl grimstam, acimredzot neesam sasnieguši apakšējo punktu, bet tas mainīsies.

Ir viena lieta, ko es ļoti gribētu, lai latvieši iemācās no angļiem. Tie, kas dzīvojuši un strādājuši Anglijā, piekritīs, ka, lai arī cik ilgi dzīvotu Anglijā, tu nevari piekļūt angļiem, viņi ir stipra un noslēgta komūna. Jā, viņi ir pieklājīgi un laipni, bet savā vidē pat

DDD: Tātad jūs uzskatāt, ka, viens no veidiem, kā novērst okupācijas sekas, latviešiem būtu vairāk turēties kopā?

V.J.: Jā. Mums, latviešiem, ir jāapvienojas, jājūt vienu otru, jāsaņemas kā etniskam kopumam! Mums vienam otram jāpalīdz izdzīvot. Šī kopā turēšanās nenozīmē, ka tagad visiem jāsež ap ugunsgrāvi ar sveci rokās. Pastāv dažādi veidi, kā turēties kopā. Mums kā nācijai jāsaņemas atbildība vienam par otru, un, man liekas, tā šobrīd drusku pietrūkst. Un tad arī tie, kas ir svešinieki, sajūtīsies vēl svešāki un paši gribēs aizbraukt.

"Pēdējais barības ķēdes loceklis ir cilvēks, un viņš saņem vislielāko indes koncentrāciju."

pēc daudzu gadu līdzās dzīvošanas, nevienu neielaiž. Tu vari tur dzīvot strādāt, komunicēt, bet tik un tā tu juties izolēts, lai arī pret tevi izturēsies draudzīgi un laipni. Taču izolācijas sajūta nepamet, un agri vai vēlu tu gribēsi braukt no turienes prom. Ja latvieši būs tik pašpie-tiekami un pašapzinīgi, ja mēs viens otru cienīsim un agri vai vēlu tu gribēsi braukt no turienes prom. Ja latvieši būs tik pašpie-tiekami un pašapzinīgi, ja mēs viens otru cienīsim un agri vai vēlu tu gribēsi braukt no turienes prom. Ja latvieši būs tik pašpie-tiekami un pašapzinīgi, ja mēs viens otru cienīsim un agri vai vēlu tu gribēsi braukt no turienes prom. Ja latvieši būs tik pašpie-tiekami un pašapzinīgi, ja mēs viens otru cienīsim un agri vai vēlu tu gribēsi braukt no turienes prom. Ja latvieši būs tik pašpie-tiekami un pašapzinīgi, ja mēs viens otru cienīsim un agri vai vēlu tu gribēsi braukt no turienes prom.

Tas nav izdomājums, bet gan Anglijas piemērs.

Mūsu cilvēkiem ir jāsaņemas diendienā "iepotēt" – ja tu satiec kādu latvieti, palīdzi viņam, lai kur tu arī būtu, latvieši turieties kopā! Ja mums būs šī iekšējā saite, tad visu izdarīsim, un nevienam, ne iekšējai, ne ārējai spiedienam, mums netiks klāt – mēs to atspie-dīsim ar savu vienotības spēku. Tikai no attieksmes vienam latvietim pret otru būs atkarīga tautas nākotne.

Intervēja Ilze Liepa

LASĪTĀJĀ VĒSTULE

Tā grūtā dekolonizācija...

Atklāta vēstule LR valdībai

Kurš darbs nav grūts? Vai tādēļ zūdisi-mies un neko nedarīsim? Nu jau tā vien izskatās: tas ir grūti; to ir grūti; te ir grūti; tā ir grūti...

Gluži vienkārši – ar dekolonizāciju ir tāpat kā ar ielaistu slimību, kad jāizšķiras par galēju rīcību: griezt vai negriezt. Skaitliski mazām tautām bez savas skaidras un stingras nacionālās nostājas pat tagad, miera laikā, nav iespējams pastāvēt. Valsts bez skaidras nacionālās politikas nav valsts, bet tikai ārvalstu lielkapitāla interešu zona.

Ja Latvija neizšķirsies par šo galējo rīcību, dekolonizāciju, tad arī partiju ķīviņiem drīz pienāks beigās, jo nebūs vairs, tā sakot, subjekta – nebūs ne latviešu tautas, ne Latvijas valsts.

Pēc "komunisma" un "demokrātijas" ir ielānota globalizācija – bez nacionā-lām pazīmēm sabiedrībā, bet ar cionistiskām iezīmēm "augšgalā". Tā būs neierobežota lielkapitāla vara, kas arī noslēgs civilizācijas pastāvēšanu, jo alkātība nav nākotnes – tā iznīcina pati sevi.

Ja šāds scenārijs mazajām tautām nav pieņemams, tad pēdējais laiks ķerties pie grūtajiem darbiem. Tas ir jādara, pirmkārt, jau latviešiem, lai pēc "dvēseļu pu-teņa" varonības laikiem vēlreiz pierādītu paši sev un pasaulei, ka neesam pu-tekļi vējā, bet garā stipra sentauta, kura rāda priekšzīmi visai cilvēcei!

Gunārs Terinks

LATVIETI, TURIES PIE SAVAS ZEMES!

Turpinājums no 1. lpp.

Leons Laitāns: Mēs dzīvojam laikā, kad netiek ievēroti ne ekonomiskie, ne dabas likumi. Kad tika likvidēta Krustpils cukurfabrika, biju pārliecināts, ka cilvēki, kuri ko tādu dara, drīz vien tiks bargi sodīti. Taču tā nenotika. Gluži pretēji – tiek skandēts, ka cukurrūpniecība Latvijā netiks atjaunota.

Pievienojos radio dzirdētajam, ka krīzi Latvijā varētu ļoti ātri likvidēt – tikai jāatjauno tautsaimniecība. Mums pašiem jāstrādā un jāpiepilda Latvijas tirgus, nevis jāieved viss no ārzemēm. Manuprāt, vispareizākais būtu, ja importētu tikai to, ko paši nespējam sarāžot.

ZEMES IZPĀRDOŠANA – NOZIEGUMS

DDD: Drīz jau latvieši vairs būs tikai kalpi savā valstī, jo zeme tiek izpārdota ārzemniekiem.

Leons Laitāns: Agrāk jaunatnei mācīja un bruņotajos spēkos ikvakara jundā atkārtāja: “*Svēts mantojums šī zeme mūsu tautai...*” Tas ir noziegums, ka tik viegli izpārdodam savu zemi! Par Abrenes atdošanu Krievijai vispār negribu runāt – nevarēju iedomāties, ka mūsdienās var notikt tāda nodevība!

DDD: Bijusi prezidente V. Viķe-Freiberga taču sludināja, ka nav jāuztraucas par faktu, ka ārzemnieki pērk Latvijas zemi, jo to tāpat prom nevar aizņemt. Viņa pat teica, ka latvieši, ja vien vēlas, var pirkt zemi ārvalstīs.

L.L.: To es atceros... To slikto un nodevīgo, ko viņa ir sastrādājusi, mūsu tauta vēl ilgu laiku izjutīs.

DDD: *Politīki gan ik pa laikam sentimentāli izsakās, ka Latvijas nākotne ir laukos. Kāda ir mūsu tautsaimniecības nākotne, ja vērtējam situāciju laukos?*

L.L.: Valdības politika ir sasniegusi savu mērķi – cilvēki laukos nevar izdzīvot, pilsētās darba nav, tādejā viņi dodas prom no Latvijas. Ja nebūs cilvēku, nebūs nākotnes. Ar šausmās klausos *gudrinieku prātulošanā*, ka nepieciešams ievest darbaspēku no ārvalstīm. Lielāku absurdu nevaru iedomāties! Kādēļ neviens nerunā par to, ka pat šajos kritiskajos apstākļos, kad sāk trūkt darbaroku, notiek latviešu tautas aizplūšana uz ārzemēm?! Tā, manuprāt, ir mūsu tautas izardīšana no iekšpusē.

DDD: *Vai tad, ja mainītos valsts politika attiecībā pret lauksaimniecību, cilvēki nebrauktu prom?*

L.L.: Protams, ka nebrauktu. Lauksaimniecībai vajadzētu būt prioritārai nozarei, kā to uzsvēra arī Kārlis Ulmanis.

Es saskatu divus apstākļus, kādēļ viss arī turpmāk paliks tā, kā ir šobrīd.

“Lauksaimniecība ir tautas vitālā spēka saglabāšana, iespēja bērniem jau no mazotnes radināt pie darba caur Dabas mīlestību un Dabas ritmu.”

Pirmkārt, mēs kā neatkarīga valsts esam pakļauti kaut kādām mistiskām un aplamām regulām. Otrkārt, un tas attiecas ne tikai uz lauksaimniecību, pie mūsu vēlēšanu sistēmas patiesa demokrātija nav iespējama. Es personīgi uzticību šai vēlēšanu sistēmai zaudēju līdz ar tautas nobalsošanu par alter-

natīvo pilsonības likumu. Tur bija skaidri redzama rezultātu viltošana – man ir pat pierādījumi. Šodien, kad viss notiek elektroniski, ietekmēt vēlēšanu rezultātus ir vēl vienkāršāk.

DDD: *Tāpat joprojām darbojas “klasika” teiktais, ka vainnē tas, kurš skaita balsis?*

L.L.: Jā. Neapšaubāmi, vainnē tas, kurš skaita balsis... Tehnoloģijas attīstās, un “pareiza” balstu saskai-

nāšanās arī reģistrētas. Esmu pārliecināts, ka ne tikai Valmierā, bet arī citur Latvijā tautas nobalsošanas scenārijs bija līdzīgs – cilvēki parakstījās par vienu, bet viņu balsis tika saskaitītas tā, kā vajag.

Diemžēl viss šajā valstī pēc neatkarības atjaunošanas būvēts uz prettiesiskiem pamatiem. Ja nav likvidētas okupācijas, kolonizācijas sekas, kaut gan starptautiskās un pašmāju likumu normas to paredz, tad par kādu tiesiskumu varam runāt? Vispirms bija jālikvidē okupācijas sekas un tikai tad jāliek pamati valsts un tautas attīstībai, jo uz noziedzīgiem pamatiem taisnīgu un tiesisku valstī nevar izbūvēt. Ātrāk vai vēlāk viss sabruks, un neizdarītais būs jāizlabo. Cilvēkus iespējams apmullot uz kādu laiku, bet mūžīgi tas neiturpināsies.

Turpinājums sekos

Intervēja Liene Apine

Latviešu leģionu radīja tieši bolševiki

Laikraksta “DDD” redakcija aicināja rakstīt atsauksmes par Aivara Gedroica rakstu “*Par ko lai pateicas atbrīvotājiem?*”. Lūk, manas pārdomas.

Cik gan tālu bolševiku terora rezultātā no Dainās paustā latvieša tēla atrodas mūsdienu latvietis, kuru vairs nav iespējams atpazīt! Mūsu vidū grūti atrast pašreizējus cīnītājus, un, ja arī tādi parādās, tad tie tiek norietēti, kā to mēdz darīt suņi. Jaunās paaudzes lielākā daļa ir zaudējusi spēju objektīvi vērtēt situāciju – gan savas personīgās pieredzes trūkuma, gan vēstures nezinašanas dēļ, gan nespēdami norobežoties no negatīvās informācijas.

Okupācijas seku nelikvidēšana un okupantu klātbūtne, kas kopā ar kolaborantiem veido iedzīvotāju kopskaita nospiedošo vairākumu, ir radījusi indei līdzīgu sabiedriskās do-

su nelaimju cēloņiem. Tā ir tipiska patērētāju sabiedrības radīta psiholoģija ar cenšanās ne pie kādiem apstākļiem nesarežģīt savu dzīvi, meklējot pašu vieglāko un ērtāko, bet ne pa-

ra paaudzes uzskatiem, un to iespējams apzināties tikai tiem, kuri var balstīties uz savu personisko pieredzi. Bet cik tādu vairs ir?

50 okupācijas gadu rezultātā esam pazaudējuši spēju saskatīt savas tautas istos varoņus un meklējam viņus nodevēju un pašlabumu tiktāju pūlī. Tā prātā nāk domas, ka katrai tautai ir tādi vadoņi, kādus tā pelnījusi... Tos, kuri būtu varējuši Latviju vest pa uzplaukuma, nacionālā patriotisma un pašnoteikšanās ceļu, bolševiki paspēja noslepkavot, un pēc tam neviens vairs nav domājis par to, lai traģisko zaudējumu atjaunotu.

Turpinājums 6. lpp.

Mums jārealizē savas pašpārvaldes tiesības

Turpinājums no 3. lpp.

Valsts mērogā būtu jāizvēl savs Tautas prezidents un pastāvīgā Tautas Sapulce, katrā zemē jābūt savai Zemes Tautas Sapulcei un katrā novadā – savai Novada Tautas Sapulcei. Tā būtu savas tautas izcilāko sirdsprātu kopsapulce, kas veidotu novada (zemes) sabiedrisko un lielā mērā arī saimniecisko dzīvi. Šādu pastāvīgo kopsapulci veidotu izcilākie novada cilvēki, kurus varētu tieši, kopus sanākot, nominēt novada ļaudis, bet, ja novads ir liels, tad jebkurā citā mūsdienu modernā nomīnēšanas veidā.

Viņi veidotu tādu kā Novada dvēseli un lepnumu, bet ar milzu atbildību savu novadnieku priekšā.

Kamēr nav atjaunota 1918.gadā dibinātā Latvijas Republika, politiski cilvēki varētu pulcēties ap Pilsoņu komitejām. Politiskā nacionālisma kopšana būtu viņu tiešais uzdevums. **Sabiedrības pašorganizēšanās demonstrē pašas sabiedrības brieduma pakāpi – kultūras tautas izpausmi.**

Katram novadam un ze-

paši sevi viņi nav izvirzījuši. Pašvaldību personālistāvu veido **politbrigāžu centros**. Tur tiek izvirzīti **ielikteņi-lobisti**, kuri pēc tam “caursitīs” jeb lobēs brigadieru intereses un uzņēmumus.

Šie ielikteņi-lobisti, pēc definīcijas, nevar veidot Novada kultūrnacionālo dzīvi. Tam visspilgtākais piemērs ir Jūrmalas dome. Viens mērs cīnās par savu “Ziemeļu Sulla” firmu, otrs par savu “Sārto pelikānu”, trešais par “Platknābja ibiss” firmu. Visas gan ir tādas svešinieku iecerotājfirmas, bet viņiem jau interesē tikai nauda – kaut no “Pelikānu dzimtenes”.

Vēl viena šokējoša ziņa ir tā, cik gan deputāti ir lēti – gan tieši, gan pārnestsā nozīmē. Bet to jau nosaka atlases princips – ieliktenim jābūt paklausīgam, mantkārīgam, bailīgam, ar zemu kultūras un sapraššanas līmeni, lai precīzi pildītu brigadierā norādes un instrukcijas, bet, galvenais, lai viņš nedomātu valstiski. Domāšanas tipam jābūt dzimtbūtnieciskam, ar bezierunu paklausību

“Pie pareizas politikas ēna pazudīs pati no sevis. Bet valdība niknā cīņā nolēmusi caurdurt visu nelaimju cēloni – ĒNU.”

mei būtu jāizstrādā savas **Novada un Zemes Satversme**. Tai jābūt balstītai uz latviešu dzīvesveida un latviešu reliģijas normām, novada ieražu tiesībām un paražām (konvenģiālām normām). Lai “dragūnus” nepiesauktu uz savu sētu, protams, nav jāignorējam arī vietējie likumi.

Katrs novads ir savādāks. Daudzos novados raksturīgs savs latviešu valodas dialektā, domāšana un pat rakstība. Rekavā vai Piltenē gan drīz pat tulks ir vajadzīgs, bet tā ir mūsu latviešu valodas bagātība un brīnīgā daudzveidība – citi ticējumi, citas paražas, citas ieražas, citāds dzīvesveids, nerunājot jau par savām dievībām, atceres, svētku un svinaicinu reizēm. Daži ēd tupeņus, citi kartupeļus; daži ēd stīķenes, citi krizdoles, bet vēl citi ērkšķogas; dažiem dārzā aug zustrēnes, citiem upenes...

Analizējot vēsturisko un aizvien dzīvo etnogrāfisko vidi un materiālus, mēs redzam, ka dažādība ir milzīga. Kristiešu izkopts pat 2000 gados nav spējis iznīcināt mūsu svētos ozolus, birzes un jāņzāles. Kristiešu un padomju propaganda nav spējusi aplūsināt arī mūsu tautas dziesmas. Šī lieliskā Latvijas dažādība man savulaik kalpoja par pamatu zemju un novadu izdalīšanai un to robežu noteikšanai.

Šobrīd esošās pašvaldības pēc savas būtības, būtības un ievēšanas mērķiem nav pašvaldības. Tās nepārstāv tautu. Jā, tauta tās it kā ievēl, bet neviens jau nav šos deputātus deleģējis uz vēlēšanām, pat

vagam. Savukārt vagaram noteikti, tāpat kā tas bija padomju armijā *staršinai*, ir jābūt no pašu dzimtcilvēku vidus. Izbijis dzimtcilvēks ir visbriesmīgākais vagars. Ņemiet vērā, ka dzimtcilvēks vienmēr balso par savu kungu. Sacelšanās pret kungu jau ir ļoti reti gadījumi vēsturē.

Tieši tādi vadonīši mūs noveduši tur, kur mēs tagad esam. Tautas priekšgalā ir jābūt nacionālpatriem, kuras dzīve ir pārbaudījusi ar varu un naudu. Kultūras dzīves vadībā jābūt augsta gara kultūras cilvēkiem. Starp citu, Pilsoņu Kongresā un 4.maija Latvijas Republikas Augstākajā Padomē bija šādi cilvēki.

Katras zemes un novada zelts ir paši cilvēki, tāpēc aicinu apzināt viņus, apskatīties sev apkārt. Pašiem jāorganizējas un jārealizē savas pašpārvaldes tiesības. Pašiem jāieceļ savi vadoņi no sava vidus.

Katrai zemei un novadam, visai valstij kopumā jāveido sava dabīgā aristokrātija.

Jānotic sev un saviem spēkiem. Katrs pats ir savas laimes kalējs, bet visi kopā – savas tautas laimes lēģeji.

Dr.Valdis Šteins Vidzemē, 2010

VAI LATVIJA IR MAZĀ KRIEVIJA?

Turpinājums no 3. lpp.

Jānis Valdmanis: Šis tik tiešām elementārās lietas ir jāsaprot! Paši latvieši sašaurina savas valodas vidi, un situācijas uzlabošana ir tikai no mums pašiem atkarīga. Mēs nerunājam latviski pat tad, ja tas pat pēc likuma jādara. Faktiski tas ir likuma pārkāpums.

Protams, ir arī otra puse. Ko dara cittautieši? Mums ir ļoti augsts nacionālo minoritāšu procentuālais sastāvs. Diemžēl tāpēc ir izveidojusies situācija, ka krievu valoda Latvijā ir pašpietiekama.

Paskatīsimies uz plašsaziņas līdzekļiem – ar tiem valodas ziņā kļūst arvien trakāk. Absolūtais vairums Latvijā reģistrēto plašsaziņas līdzekļu ir krievu valodā. Bet plašsaziņas līdzekļi kopā ar izglītības sistēmu veido t.s. apziņas industriju. Līdz ar to krievvalodīgie te patiesībā dzīvo kā mazajā Krievijā. No kā tas ir atkarīgs? Vispirms jau no "varas cilvēkiem" – amatpersonām un ierēdņiem.

Paskatieties, kā televīzijā bieži vien notiek intervjus, – latvieši, pat amatpersonas, parasti mokās krievu valodā. Bet kāpēc? Tas taču atkal ir pret liku-

mu! Valstī ir viena valsts valoda, un, ja tu esi valsts amatpersona un runā par darbu lietām, tev ir jārunā latviešu valodā – to nosaka likums. Ar to arī tiek rādīta priekšzīme.

Otra grupa ir sabiedrībā populāri cilvēki. Arī viņi ietekmē un veido sabiedrības attieksmi pret valodu. Te atkal vajadzētu pieminēt Sergeju Kruku, jo viņš ir augstskolas – Rīgas Stradiņa universitātes asociētais profesors. Viņa naidīgā attieksme pret latviešu kultūru un valodu ir kategoriski nepieņemama.

“Krievvalodīgie te patiesībā dzīvo kā mazajā Krievijā.”

Motivāciju cienīt mūsu valodu un kultūru varam veidot tikai mēs paši ar savu attieksmi. Tāpēc es arī agrāk, pat padomju laikos, esmu runājis latviešu valodā. Šādi es kā latvietis cittautiešiem lieku saprast, ka te ir Latvija un jārunā latviski. Tā būtu jādara katram latvietim.

DDD: Bet tas ir ārpriests, ja neatkarīgā, nacionālā valstī mums vēl jārisina šādi elementāri jautājumi!

J.V.: Jā, tas būtībā ir tragiski, ja par to ir jārunā vēl 20 gadus pēc neatkarības atgūšanas.

DDD: Nereti nākas saskarties ar ļoti naidīgu cittautiešu attieksmi. Viņos vēl ļoti dziļi iesakņojusies okupācijas laika šovinistiskā pārākuma apziņa. Nereti nācijas dzirdēt latviešu valodas pielīdzināšanu suņu valodai utt.

V.J.: Jā, tāda ir realitāte. Valodas problēmas, ar ko saskaramies, ir vistiešākās okupācijas sekas.

DDD: Ja mums, kā pats teicāt, 20 gadus pēc neatka-

jautājums ir aktuāls un nav ticis atrisināts vēl aizvien.

ETNISKĀ DISPROPORCIJA – BŪTISKS APGRŪTINĀJUMS

DDD: Tātad kaut kas ir pavisam aizgājis šķērsām, un visupirms par to liecina nenovērstās okupācijas sekas. Pēc Latvijas kolonizācijas netika veikta Latvijas dekolonizācija.

Jānis Valdmanis: Jā, okupācijas fakts ir atzīts. Bet kas tālāk? Nav veikti pietiekami soļi, lai šo situāciju labotu.

Atmodas sākumā daļa iebraukšu cittautiešu aizbrauca paši. Tam sekoja Krievijas puses aicinājumi krieviem braukt mājās, bet tas arī viss... Ja godīgi, es nesaprotu šos krievvalodīgus, kas te dzīvo. Ja jau viņi tik ļoti grib šeit dzīvot kā mazajā Krievijā, proti, strādāt krieviskos kolektīvos, skatīties un klausīties tikai krieviski raidītos plašsaziņas līdzekļus, nepieņemt latviešu kultūras vidi, nepieņemt mūsu pa-

matvērtības, tad kāpēc viņi šeit vēl tā mokās? Kāpēc tas ir vajadzīgs? Ja blakus ir viņu lielā tēvzeme. Es patiešām nesaprotu šos cilvēkus.

DDD: Tātad mums, pašiem latviešiem, jāsparojams un beidzot jāveic likumīga dekolonizācija. Tas atrisinātu daudzas problēmas, tai skaitā valodas, bezdarbu utt. Turklāt, ja pamatnācija savā zemē ir mazāk par 75 procentiem, tās kultūra un valoda vairs neattiecas, – mēs paglābtu savu tautu.

J.V.: Tik vienkārši gan šīs problēmas neizdotos atrisināt. Taču nevar nepieņemt, ka šī lielā etniskā disproporcija ir būtisks apgrūtinājums. Ja pamatnācija ir tikai nedaudz vairāk par pusi, tā neapšaubāmi ir apgrūtināta situācija.

Varu tikai vēlreiz teikt, ka es tiešām nesaprotu tos cilvēkus, kas te dzīvo un grib uzturēt kaut kādu mazo Krieviju Latvijā. Ir bijuši vairāki saprātīgi izceļošanas piedāvājumi, Putina programma darbojas – kur ir problēma?

DDD: Latvieši neparāda pietiekamu gribu. Laikam mums vēl ir pārāk labi... Uz

pasaules ir viena vienīga vieta, kur latviešiem dzīvot un attīstīt savu kultūru, – Latvija. Līdzās ir 100 reizes lielākā Krievija – lai krievvalodīgie dodas tur un dzīvo, kā paši grib. Kāpēc tad mēs vispār nodibinājām savu valsti, ja to tik vienkārši tagad palaižam vējā?

J.V.: Tas nav normāli – dzīvot nacionālā valstī un cīnīties pret valsts nacionālajām vērtībām, valodu un kultūru. Es to nevaru pieņemt. Mēs nedrīkstam vairs paši noniecināt savu valodu un pieļaut, ka latviešu tautas vērtības – valodu un kultūru – noniecinā kāds cits.

Latvieši nepietiekami ciena savu valodu. Tāpēc arī Latviešu valodas aģentūra rīkoja reklāmas kampaņu "Runāsim latviski!", kurā aicināja latviešus saziņā lietot latviešu valodu, tādējādi ceļot nacionālo pašapziņu un paplašinot valodas lietojuma vidi. Tas ir jāapzinās katram latvietim, taču šīs lietas ir jāapzinās katram pašam, tās nevar ieliet mutē ar karoti.

Intervēja Ilze Liepa

Latviešu leģionu radīja tieši bolševiki

Turpinājums no 5. lpp.

Kādēļ gan citur pasaulē, kur vien latvietis atrodas, viņš spēj iekarot sev stabilu stāvokli, nereti tālu pārspējot vietējos, arī Krievijā, bet savā zemē viņš ir kļuvis spējīgs vienīgi dzīvot no aizdevēju zēlastības? Atbilde pavisam vienkārša – tas ir tāpēc, ka **mūsu tautai karš vēl aizvien nav beidzies, un mēs joprojām dzīvojam graujošā okupantu ietekmē.** Arī daļa mūsu svētās zemes vēl atrodas Krievijas kontrolē; tai pat "krieviskais" nosaukums ir latvisks – Pietālava. Kamēr mums nebūs nacionālpatriotiskas valsts varas, mēs maldīsimies kā pa biezu miglu, meklējami taisnību tur, kur tā nekad nav bijusi.

Mums, iedzīvotāju ziņā skaitliski mazai valstij, nav iespējams pastāvēt izolācijā no citiem. Taču draugus nav jāmeklē starp "visvarenākajiem", bet gan tur, kur ir līdzīga likteņa piemēklētie. Starp "varenākajiem" mēs draugus neatradīsim, jo tiem ir tikai interesē, un līdz šim vienmēr esam bijuši spiesti no diviem ļaunumiem izvēlēties to mazāko vai vienkārši samierināties ar radušos situāciju.

LATVIJA PIRMS OKUPĀCIJAS

Esmu viens no tiem, kuri audzināšana notika laikposmā, kas sakrīta ar **Kārļa Ulmaņa** visradošāko laiku. Tas bija periods,

kad pati reālā dzīve cilvēkos radīja pārliecību uzskatos, kur maz vietas bija negatīvām izpausmēm, vai arī valstiskā politika centās no tām pasargāt ar nolūku veidot vienotu sabiedrību vienotiem mērķiem un vispārējai labklājībai. Teiktāis izklausās gandrīz pēc komunisma. Bet tieši tur jau arī meklējama visu panākumu atslēga – K.Ulmaņa politiskajās un saimnieciskajās aktivitātēs no visām politiskajām formām tika paņemts tas labākais: kaut kas no sociālisma, kaut kas no demokrātijas, kaut kas no kapitālisma un kaut kas arī no diktatūras.

Tā, piemēram, visi stratēģiski svarīgie uzņēmumi bija valsts īpašumā, ļaujot brīvi attīstīties privātiem uzņēmējiem visās tautsaimniecības nozarēs. Bija maz bagāto, bet vēl mazāk trūcīgo. Valsts kontrolēja alkoholisko dzērienu ražošanu un tirdzniecību, arī lombardus un valūtas maiņu. Ienākumi nenonāca atsevišķu cilvēku rokās, bet kalpoja vispārējai labklājībai. Tika ierobežota to preču un pārtikas līdzekļu ieviešana, kurus mēs varējām sarāžot paši. Tas deva iespēju neierobežotai uzņēmējdarbībai ar vissīkākajiem ražotājiem, kas tad arī bija pats nozīmīgākais faktors uzplaukumam. Valsts ierēdņi ar savām redzīgajām acīm aizpildīja robu ekonomikā. Tam kalpoja VEF, Ķemeru sanatorija, Ķeguma elektrostatcija, jaunceļamās sko-

las un dzīvojamās mājas, slimnīcas utt.

Lielu nozīmi Latvijas brīvvalsts piešķīra patriotiskajai un reliģiskajai audzināšanai. Katru dienu skolās notika rīta lūgšana un nodarbības – arī katoļiem un pareizticīgajiem. Dažādos veidos tika atbalstīti skauti un mazpulki, tāpat Sarkanā Kruša organizācija un tūrisms. Vēstures mācībās liela vieta bija ierādīta Brīvības cīņām, it sevišķi pret Bermontu un Landesvēru, un **vispārējais noskaņojums pret vāciešiem bija izteikti negatīvs. Arī sma-**

gām īpašībām, tad visi šie leģionāri cīnījās tās pusē – par to varam nešaubīties. Un vienreiz vajadzētu izbeigt vainot upurus, bet uzsākt nopietnu tiesu pret istajiem noziedzniekiem!

VĀCU OKUPĀCIJAS LAIKS LATVIJĀ

Vācu okupācijas laikā es biju stabilā pozīcijā pret šo "vareno" radīto situāciju. Par nacistu ideoloģiju, kā tādu, man bija maz in-

tereses. Kad skolā mums dalīja okupācijas varas propagandas brošūras, mēs tās aplēsām un pa logu izkaisījām uz ielas. Par to skolotāji krita panikā un lika mums visu steidzīgi savākt.

Latviešiem nepagāja sece ar vācu okupācijas varas centieni ierobežot mūsu pašnoteikšanos. Vācu tauta ir ļoti disciplinēta un pedantiska, un tas bieži radīja konflikta situācijas. Nereti visvairāk no tām cieta dzelzceļa apkalpe

“Okupācijas seku nelikvidēšana un okupantu klātbūtne, kas kopā ar kolaborantiem veido iedzīvotāju kopskaita nospiedošo vairākumu, ir radījusi indei līdzīgu sabiedriskās domas gaisotni, kurā agresors tiek visādi attaisnots, bet upuri pataisīti par visu nelaimju cēloniem.”

gā dzīve cariskās Krievijas un vācu muižniecības dubultverdžības apstākļos tika asi nosodīta.

Tāpēc latviešu leģionu Otrajā pasaules karā radīja tieši bolševiki (un neviens cits!) ar savu aziātisko slepkavošanas tieksmi, kas bija vēsta pret nevaļīgiem iedzīvotājiem un viņu ciešanām nāves nometnēs, netaupot ne sievietes, ne bērnus, ne zidaiņus, ne sirmgalvjus. **Ja Krievija būtu bijusi civilizēta zeme ar normālām garī-**

tereses. Kad skolā mums dalīja okupācijas varas propagandas brošūras, mēs tās aplēsām un pa logu izkaisījām uz ielas. Par to skolotāji krita panikā un lika mums visu steidzīgi savākt.

Latviešiem nepagāja sece ar vācu okupācijas varas centieni ierobežot mūsu pašnoteikšanos. Vācu tauta ir ļoti disciplinēta un pedantiska, un tas bieži radīja konflikta situācijas. Nereti visvairāk no tām cieta dzelzceļa apkalpe

strādājošie un bieži par pārkāpumiem nonāca Salaspilī. Lauksaimnieki gan netika tik ļoti ierobežoti kā pie bolševikiem. Uzliktās normas bija izpildāmas, un par ārpus normām piegādātiem augļiem un ogām vēl varēja saņemt tā saucamās spirta un cukura "šeines", kurām bija liela vērtība nekā naudai. Bet zemniekiem nebija ļauts pašiem savus produktus vest uz pilsētas tirgiem – žandarmi to stingri kontrolēja, un sodi bija ne pa jokam. Parasti laucinieki nerisķēja, taču to darīja pilsētu spekulanti, kuriem tad nu vajadzēja būt īpaši uzmanīgiem, jo likumsargu piekukuļošana bija diezgan bezcerīga. Salīdzinot ar pilsētniekiem, laucinieki dzīvoja, cepuri kuldami. Mani, kā jau pilsētnieku, kartiņu norma neapmierināja, un tukšais vēders bieži lika sevi manīt. No piepilsētas govju turētājiem pirkām pienu produktus, un mani vecāki centās iztikt vienīgi no tā. Es nezinu nevienu latvieti, kuram tolaik būtu bijusi pārliecība, ka vācu okupācija dos iespēju nodibināt vai atjaunot savu Latvijas valsti – vāciešu paspārliecībā šādu domu nepieļāva. Tajā pašā laikā ir jāapbrīno viņu uzticēšanās latviešiem.

Mana ģimene dzīvoja fabrikas teritorijā, administrācijas ēkā, kurā bija paredzēts dzīvoklis arī direktoram, tas ir, manam tēvam. Ienākot vāciešiem, fabrikas teritorijā viņi ie-

rīkoja kara transporta remontēšanu, pārtraucot iepriekšējo ražošanu. Starpība bija tikai tā, ka pie vārtiem strādnieka gvardes vietā atradās vācu zaldāts. Ikvienam, kurš vēlējas pie mums nokļūt, varēja to brīvi darīt. Nekāda uzticības pārbaude nenotika. Vācu virsnieki aizņēma blakus esošās tukšās telpas. Arī pretgaisa bumbu patvertne, kuru vācieši uzbūvēja, bija mums kopīga. Kad strādāju rūpnīcā "Farmācija", ražošanā daudz tika izmantots spirts, tāpēc līdzās atradās pārstāvis no spirta pārvaldes, kurš pēc darba beigām visu noblombēja. Kad vajadzēja sagādāt malku apkurei, no vācu transporta organizācijas "Stralo" tika piešķirta automašīna ar vācu šoferi, ar kuru no Umurgas rajona mežiem uz Limbažu stacijas vedām jau meža sagrautavoto malku. Vācu šoferis, paveicāks vīrs, izrādījās arī kaislīgs vēžotājs, tāpēc turpat, Umurgā, mums visiem bija kopīga nakšņošana.

Turpinājums sekos

Alfons Valters Gremze

“KA” – projekts mūsu pašu drošībai

“NĀVES ZONA” TUMSĀ IR MILZĪGA

Pēc Ceļu policijas un CSDD statistikas datiem, beidzot Latvijā ceļu satiksmes negadījumu (CSN) skaits ir krasi mazinājies, pateicoties bargajiem sodiem un Ceļu policijas aktīvajai rīcībai, apkarojot dzērājšoferus, braukšanas ātruma pārsniedzējus un citus satiksmes noteikumu pārkāpējus. Tomēr ir joma, kur ne bargi sodi, ne policijas aktivitātes nelīdz un nelīdzēs, jo netiek veikti pasākumi paša ceļa pietiekamai izgaismošanai tumsā automobiļu braukšanas virzienā.

Statistikas dati liecina, ka no visām traģēdijām uz autoceļiem aptuveni 85 procenti notiek tieši tumsā, kaut gan naktīs satiksmē nav tik intensīva kā dienā. Vissmagākie CSN notiek uz valsts autoceļiem ārpus pilsētām un apdzīvotām vietām, kur braukšanas ātrums ir liels, bet redzamība, braucot ar tuvajām gaismām, ir nepietiekama. Lietot tālās gaismas nav iespējams pretimbraucēju žilbināšanas dēļ. Visbiežāk sadursmes un negadījumi tumsā notiek tāpēc, ka par vē-

tumša, neredzama telpa jeb “nāves zona” (jauns jēdziens). Piemēram, braucot ar 80 km/h, “nāves zona” būs ap 34 metri, jo apstāšanās ceļam normālos apstākļos jābūt 64 metrus garam (64 – 30 = 34); bet, ja ātrums ir 90 km/h, tad “nāves zona” jau ir 51 metrs (81 – 30 = 51). Lūk, ja tumsā šajā “nāves zonā” priekšā ir cilvēks vai kāds cits šķērslis, tad sekas parasti kļūst dramatiskas.

Pirmo reizi par “nāves zonas”, jeb saīsināti – “NZ”, jēdzienu tiek runāts šajā laikraksta rakstā. Ar kaut kādām policijas vai ci-

“Ja vien šoferim ir vēlēšanās justies droši un izvairīties no iespējamās traģēdijas, tad “KA” ļoti atvieglos bīstamo braucienu naktī.”

tām represijām nav iespējams novērst “NZ” veidošanos transportlīdzekļa priekšā, jo tumsā, braucot pat ar 90km/h, ceļu satiksmes noteikumi taču netiek pārkāpti un par to sodīt nevienu nevar, tomēr “NZ” lielums ir iespaidīgs – ar visām no tā izrietošajām sekām! Vienīgais

dīgas sankcijas naudas izteiksmē). Starp citu, par to ikgadējos “Hella” katalogos ir brīdinājums. Tuvāk ar “KA” papildlukturiem var iepazīties laikraksta “DDD” 2005.gada 20.01.-03.02 un 2009.gada 31.07.-13.08. numuros.

“KA” rada īpaši tālās gaismas starmešu starus ar gaismas-tumsas robežu vertikālajā plaknē. Tos braukšanas laikā var grozīt pa horizontāli tā, lai pretimbraucēji vienmēr atrastos izteikti tumsajā zonā, bet ceļa braucamā josla tiktu labi izgaismota līdz pat 500 m attālumā.

ma vērā. Līdzīga muļķība valda arī šodienas Latvijas iedzīvotāju visu slāņu galvās. Nevaru saprast tos autostūrētājus, kuri rudens-ziemas periodā, kad dienas ir īsas, pa noslogotajiem autoceļiem tumsā brauc uz darbu un no darba, bet negrib ne dzirdēt par “KA”, tādējādi paši sevi un citus pakļaujot milzīgam riskam. Vairākas nav paradokss, ka vieni cilvēki, kas nesavtīgi palīdzējuši “KA” projektam un to pat dažādās situācijās testējuši (ko vajadzēja darīt Satiksmes ministrijas ierēdņiem), ir LNF un “DDD” vadība un žurnālisti?! Izsaku par to visdziļāko pateicību! Vēsture saistībā ar “KA” projektu atcerēsies arī šo nesavtīgo un gudro cilvēku vārdus.

NO PELĒCĪBĀM GUDRĪBU GAIDĪT IR NAIVI

Vēstures mēslaini pelnījuši tādi vārdi kā bijušais un notiesātais Jūrmalas mērs **Ģirts Trencis**, arī jau bijušais un aiz restēm “ietupinātais” **Raimonds Munkevics**, skandaloza Jūrmalas bagātnieks **Māris Dzenītis** un Jūrmalas “dižie kristieši” – bagātnieki **Ainārs Šlesers** ar kundzi. Šiem cilvēkiem tika lūgts neliels materiāls atbalsts uz īsu laiku kredīta veidā, lai “KA” projektu nopatentētu Eiropas Patentu Organizācijā un Ķīnā, kas Jūrmalai varēja nest nopietnus ienākumus no nodokļiem, kurus saņemtu par patentētā produkta realizēšanu vai ražošanu no autora, kurš dzīvo Jūrmalā. Arī “KA” ražotni Jūrmalā varētu izveidot, ja vien pilsētu vadītu godavīri nevis blēži, kā līdz šim, un tiesājamie.

Ja Latvijas Satiksmes

pacelti pacēlājā, soliņa 50 000 darbavietu un iespaidīgu algu visiem. Dzirdēts, ka viena darbavieta tam lūriķim pa Aināriņa logu esot jau sagādāta. Lai Aināram būtu vieglāk sagādāt solītās darbavietas, šo-

saņēmu tikai formālas atzīmes vēstules. Ja ķīnieši brīnās par sen zināmu gaisa (vēja) tuneli, kas ne jau daudziem dzīvē vajadzīgs, tad par Latvijā radīto “KA” projektu tie vēl vairāk brīnītos, jo tas skar

ziem, kad tika skatītas priedes Šleseru īpašumā, es saimniekam piedāvāju iesaistīties “KA” projekta realizēšanā – veidot darbavietas un pelnīt naudu valstij un pašiem sev. Atbildes nav. Bijušais satiksmes ministrs un “dižais kristietis” A.Šlesers par tiem, kas mirst un tiek sakropļoti tumsā uz autoceļiem, domāt nevēlas, kaut gan arī pats var nonākt šādā situācijā.

Vienmēr atceros ļoti traģisku gadījumu no paša autovadītāja darba pieredzes. Septiņdesmito gadu beigās mans darba kolēģis no 3. Rīgas autokombināta, vadot smagsvara MAZ markas autovilcienu, naktī uz Rīgas-Daugavpils šosejas, lai izvairītos uzbraukt pēkšņi pamanītam gājējam uz brauktuves, instinkti pagriezta stūri pa kreisi, rezultātā notika sadursme ar pretimbraucošo VEF tūristu autobusu. Abas sadragātās mašīnas aizdegās, un kopā ar dzelziem sadega 62 cilvēki; dzīvs palika tikai viens, kurš ar norautām kājām bija izmests no autobusa un varēja pastāstīt par notikumu... Tās nakts traģēdiju šodien atceras vēl daudzi. Līdzīgas situācijas var atkārtoties, ja pa ceļiem gandrīz “uz aklo” lielos ātrumos traucas transportlīdzekļi, un cilvēki vismazāk domā par sekām.

Katastrofu Medicīnas Centra vadītājs **Mārtiņš Šics** sacīja: “Pilna Latvija traumēto, kas ir CSN rezultāts.” No šāda viedokļa raugoties, ir tuvredzīgi, amorāli un pat noziedzīgi neatbalstīt šo uz drošību vērsto projektu. Pie varas esošie un bagātnieki varēja, bet nepalīdzēja, kad tika lūgts. Toties Latvija Šanhajas EXPO leposies ar 30 gadus vecu Kanādas izgudrojumu, kuram nepažēloja pat 2,5 miljonus latu... Kad ekonomikas ministram **Artim Kamparā** un Latvijas Investīciju un attīstības aģentūras (LIAA) direktoram **Andrim Ozolam** tika piedāvāts Latvijā izgudroto “KA” paraugu arī eksponēt EXPO, no šiem kungiem

ikvienu pasaules iedzīvotāju, kurš izmanto autoceļus tumsā.

Pēc brīnumiem uz Šanhaju nav jābrauc, to pietiek tepat, Latvijā. Nesen Rīgas Motormuzejam gribēju uzdāvināt darbojošos “KA” paraugu. Man par lielu izbrīnu Motormuzeja direktors **Aivars Aksenoks** to nepieņēma... Motormuzeja plaukti pārblīvoti ar padomju laika *moskviču*, *zaporožecu*, mopēdu un citu pavīsumu neinteresantu krāmu krājumam, bet pašu zemē radītam un starptautiskajās institūcijās augsti novērtējamam, ļoti aktuālam izgudrojumam vieta neatradās. Nu vai tad mēs nedzīvojam “muļķu zemē”?! Acīmredzot Aivaram Aksenokam, kā padomju laika bijušajam milicim-autoinspektoram, stendos padomju tehnikas ražojumu fragmenti ir mīļāki un acīm tīkamāki.

Man, “KA” autoram, gribētos zināt Valsts prezidenta domas par šo projektu un ap to notiekošo, jo **Valdis Zatlers** ir ārsttraumatologs, kurš darba praksē ļoti daudz ko redzējis saistībā ar ceļu satiksmes negadījumiem.

Ar cieņu,
Vilhelms Klincāns
LNF biedrs,
autoinženieris

veids, kā novērst “NZ” veidošanos, ir lietot Latvijā radītās, patentētās un lietošanai piedāvātās “nežilbinošās tālās autogaismas” (LR patents 13526, sauktas “**Klincāna Autogaismas**” jeb saīsināti “KA”).

TĀ IR NĀKOTNE

Paradoksāli, bet pašā Latvijā ne valsts varai, ne iedzīvotājiem par šādām autogaismām intereses nav, kaut gan “KA” papildlukturus ikviens var iegādāties tepat, Latvijā (Jūrmalā), **piezvanot pa telefonu 26247833**, – turklāt šobrīd vismaz par divreiz zemāku cenu, kā tas varētu būt turpmāk.

“KA” papildlukturu gaismas ķermeņi (starmeši) ir starptautiski sertificēti, un nevienam nav tiesību kaut kādā veidā kavēt vai liegt to lietošanu (pretējā gadījumā var rasties tiesu darbi ar Vācijas rūpnīcu “Hella”, kam sekos iespai-

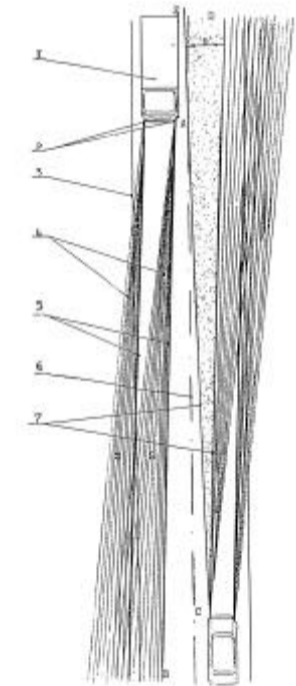

“Nežilbinošās autogaismas braukšanas laikā var grozīt pa horizontāli tā, lai pretimbraucēji vienmēr atrastos izteikti tumsajā zonā, bet ceļa braucamā josla tiktu labi izgaismota līdz pat 500 m attālumā.”

spējamās traģēdijas, tad “KA” ļoti atvieglos bīstamo braucienu naktī.

Zināms, ka benzīna motora izgudrotājs **Karls Benzs** dzīvoja lielā nabadzībā un braukāja ar velosipēdu, jo viņa idejas 1885.gadā par “bezzirga karīti” laikabiedri neņē-

ministriju būtu vadījuši gudri ministri, nevis *šleseri* un *gerhardi*, un “KA” projektu būtu iedzīvinājuši Latvijā, tad mūsu valsts vārds (arī pašu ministru) skanētu pa visu pasauli. Diemžēl no pelēcībām gudrību gaidīt ir naivi. Kā zināms, A.Šlesers ar kundzi,

lu pamanīti gājēji, velosipēdisti, dzīvnieki, stāvoši transportlīdzekļi, bedres un citi šķēršļi vai laikus nav ticis saskatīts ceļa līkums.

Ikvienam, kam ir transportlīdzekļa vadītāja apliecība, jāzina, kas ir apstāšanās ceļš, un tas, ka tuvās gaismas ceļu tumsā izgaismo tikai ap 30 metru attālumā. Tāpat autoskolās māca, ka apstāšanās ceļu aprēķina pēc formulas – ātrumu dalot ar 10 un dalījumu ceļot kvadrātā. Piemēram, ja ātrums ir 60 km/h, tad apstāšanās ceļš ir 36 metri; ja ātrums ir 70 km/h, tad apstāšanās ceļš ir 49 metri, utt. Uz slidena ceļa, protams, šis attālums nepieciešams daudz lielāks. Tātad varam secināt, ka, braucot ar tuvajām gaismām, apstāšanās ceļš ir ap 30 m izgaismota zona, bet pārējā – pilnīgi

LASĪTĀJA VĒSTULE**Latvijas 20 gadu neatkarības bilance**

Ar plašu vērienu 4.maijā Latvijā atzīmēja t.s. Latvijas Neatkarības deklarācijas pieņemšanu. Visi, kas balsoja par Latvijas neatkarību, par šādu "varoņdarbu" tika apbalvoti ar Triju Zvaigžņu ordeni, 23 čekistus ieskaitot. Bet kas notika tālāk? Kurš Latvijā pārņēma varu? Vai tā nebija tā pati bijusi Ministru Padomes kompartijas nomenklatūra – tie, kas jau padomju laikā bija pie varas? Par to visu intervijā ("DDD" Nr.3(207)) labi pastāstīja **Juris Bojārs**, kurš pats sešus gadus ir nostrādājis LPSR VDK pretizlūkošanā.

Augstākā Padome sariņoja vēlēšanas un pati radīja savu partiju "Latvijas Ceļš" (Latvijā t.s. "Pleskavas Ceļš"). Un pēc vēlēšanām tie paši varasvīri turpināja vadīt Latvijas valsti, 6. un 7. Saeimā par Ministru prezidentu ievēlot Latvijas kompartijas ideoloģisko sekretāru **Anatoliju Gorbunovu**. Tik tiešām, kā **Juris Bojārs** min: "Dāmām viņš ļoti patika, jo bija jauns, simpātisks, ar smuku frizūru un skaistiem krekliem." Viņš bija Ministru kabinetos arī **A.Šķēles**, **G.Krasta**, **V.Krištopāna** un **A.Bērziņa** laikā.

Lai gan pēdējās Saeimās "Latvijas Ceļš" vairs netika ievēlēts, arī citās partijās esošie okupācijas laikā partijas skolās iemācīto ideoloģiju mēģināja ieviest dzīvē, un tā Latvija tikusi novesta līdz bankrotam ar izpostītu industriju un lauksaimniecību, ar lielu bezdarbu.

J. Rolavs
Anglijā

Zvanot pa tālruni:

90006082,

jūs ziedojat 1 latu laikrakstam "DDD".

Veicināt plašāku "DDD" izplatību un sniegt atbalstu tā veidošanai iespējams arī, pārskaitot ziedojumu uz

Latvijas Nacionālās frontes kontu
Latvijas Hipotēku un zemes bankā
(SWIFTkods: LHZBLV22);
konts: LV38LHZB1000054029001;
Reģ.Nr. LV40008033014.

ABONĒJIET "DDD"

visās Latvijas pasta nodaļās un internetā: www.abone.lv

6 mēnešiem maksā 5 latus
3 mēnešiem – 3 latus
1 mēnesim – 1,25 latus.

Indekss: 1164

Publikāciju izmantošanas gadījumā atsauce uz laikrakstu DDD obligāta.

Laikraksts **DDD** Reģ.Nr. 000702221; apl.Nr. M 1196
Iznāk 2 reizes mēnesī Rīgā, 2010
Izdevējs: **LATVIJAS NACIONĀLĀ FRONTE**
(Reģ.Nr. 40008033014)

Norēķinu konts: Latvijas Hipotēku un Zemes banka;
Kods: LHZBLV22 Konts: LV38LHZB1000054029001
Galvenā redaktore: **Līga MUZIKANTE**
Radaktore vietniece: **Liene APINE**
Pasta adrese: **DDD, Lubānas iela 6 - 4,**
Rīga LV-1019
tālrunis/fakss: **67140680**
Interneta adrese: **WWW.DDD.LNF.COM**
E-pasts: **DDD.LNF@GMAIL.COM**

Iespiests: SIA "Latgales drukā", Ofsetiespiedums, metiens 5 000, apjoms 2 x A 2

17. jūnijs – diena, ko nedrīkst ignorēt**ATKLĀTA VĒSTULE****Valsts prezidentam Zatlera kungam**

Jau kopš neatkarības atjaunošanas brīža pilnībā tiek ignorēta latvju tautas pati tumšākā un briesmīgākā sēru diena – **17.jūnijs**. Lai gan tās esamību likumīgi akceptēja Saeima, tomēr tikai kalendārā tai veltīta skopa atzīme – Latvijas okupācijas diena. Papildus vēl ticis paziņots par karoga izkāšānu sēru noformējumā, bet tas arī viss, kas tiek darīts publiski, un pēc tam – kapa klusums.

Nedz laikraksti (izņemot "DDD"), nedz radio un televīzija, nedz ziņu portāli ne ar pušplēstu vārdu šo datumu nepiemin. Tāpat šai mūsu tautas lielākajai sāpju dienai netiek veltīti nekādi sarīkojumi. Bet tieši ar šo drausmīgo dienu

"LATVIJAS OKUPĀCIJA" pieminēšanas, tos gandrīz nemaz nelietojot. Lai izdabātu Maskavai, šo faktu glaimīgi dēvē par komunistu diktatūru vai pat par "labajiem, mīļajiem padomju laikiem"... Vai tiešām neatkarīgās valsts elitei būtu tik ļoti jāklanās lielā Austrumu kaimiņa priekšā uz mūsu tautas traģēdijas režīna? Vai tiešām jāprasa svešiniekiem atļauja, ko drīkstam un ko nedrīkstam darīt savā zemē?

Vēl nesen prezidents **Zatlers** savos spriedelējumos atļāvās aiziet tik tālu, ka ieteica vairs nepieminēt vārdu **"OKUPANTS"**, jo tam esot sakars ar okupāciju, kuras it kā neesot. Tas ir cinisma

"Man kā politiski represētam, kurš cietis no 17.jūnija okupācijas režīma, ir tiesības lūgt atbildi un Jūsu, Zatlera kungs, izskaidrojumu šai glēvulībai un izdabāšanai Maskavai, kas vērsta uz to, lai tikai visi aizmirstu 1940.gada 17.jūnijā notikušo Latvijas okupāciju, kuras sekas vēl joprojām nav novērstas."

1940.gadā sākās brutālā Latvijas okupācija, totāla Latvijas valsts iznīcināšana ar genocīdu pret latvju tautu! 1940.gada 17.jūnijam sekoja genocīds, divas masveida izsūtīšanas, nevaigūnu cilvēku nošaušana, represijas, pārkrievošana, īpašumu atņemsana un daudzas citas zvērības. Normālam prātam nav aptverams, kādēļ varas elite tik ļoti vēlas slēpt un noklusēt šo milzīgo latvju tautas traģēdiju; kādēļ bēg no savas valsts un tautas vēstures? Šo nepatīkamo spilgti raksturo tas, ka skolās liedz mācīt Latvijas vēsturi un patriotismu. Varas kungi tik ļoti izvairās skatīties patiesībai acīs un mūk no tās kā velns no krusta, izvairās no vārdu

kalngals! Vai tad, **Zatlerprāt**, šo vārdu vietā būtu jālieto "ATBRĪVOTĀJI" un "ATBRĪVOŠANA"?

Līdz šim **Zatlers** 17.jūnijā vienmēr ir klusējis, viņš nekad ne ar vienu vārdu nav pieminējis un atcerējies šo latviešu tautas lielāko postu un traģēdijas dienu. Vai tiešām tas ir bailes, vai vienkārši negribēšana? Kad beidzot latvju tautai tās vislielāko sēru dienu ļaus brīvi atzīmēt un arī valsts elite beidzot to respektēs?

Man kā politiski represētam, kurš cietis no 17.jūnija okupācijas režīma, ir tiesības lūgt atbildi un Jūsu, **Zatlera kungs**, izskaidrojumu šai glēvulībai un izdabāšanai Maskavai, kas vērsta uz to, lai tikai visi aizmirstu 1940.gada

PSRS okupācijas karaspēka ienākšana Rīgā. 1940.gada 17.jūnijs.

17.jūnijā notikušo Latvijas okupāciju, kuras sekas vēl joprojām nav novērstas. Civilizētajā pasaulē tāds noziegums pret cilvēci kā Latvijas okupācija nedrīkst palikt nesodīts! Tāpēc jādara viss, lai daudz cietusi latvju tauta beidzot saņemtu pelnīto kompensāciju, bet PSRS mantiniece Krievija – sodu par šo noziegumu!

Vai tiešām **Jums, Zatlera kungs**, un elitei ir bailes no 17.jūnija? Es neesmu baidījies šo datumu nosodīt pat padomju režīma terora apstākļos. Tieši par to 1981.gadā no 6. līdz 8. jūlijam tiku tiesāts Augstākajā tiesā, jo pieprasīju izvest PSRS okupācijas karaspēku no Afganistānas un Baltijas, prasīju rīkot šajās valstīs brīvas vēlēšanas, lai tautas netraucēti varētu izvēlēties savas valsts iekārtu. Tāpat prasīju atzīt par spēkā neesošu PSRS un Vācijas Reiha sadraudzības līguma slepeno protokolu, ar kuru Latvija tika nolemta PSRS okupācijai. **Zatlera kungs**, pat okupācijas režīma terora laikā nebija tik glēvu cilvēku kā tagadējā valdošā elite. Toreiz bija arī patrioti, kas ar Latvijas vārdu un Tēvzemes mīlestību sirdī bija gatavi ziedot visu, lai Latvija atkal kļūtu brīva.

Nezinu gan, prezidenta

kungs, ko Jūs darijāt Latvijas labā okupācijas terora laikā? Ja **Jums** rodas šaubas par manu **Dzimitenes** mīlestību, varu aizsūtīt savu apsūdzības raksta kopiju, jo oriģināls glabājas arhīvā. Ceru, ka pēc manis rakstītā izlasīšanas **Jums** radīsies citāds, latvju tautai labvēlīgāks uzskats par 17.jūniju un ar to saistīto notikumu izvērtējums. Varbūt beidzot no **Jūsu** mutes arī es kādreiz sadzirdēšu sen gaidītos vārdus – "LATVIĒŠU TAUTA", kurus līdz šim diemžēl vēl nekad neesmu no **Jums** dzirdējis!

Gaidu izsmeļošu atbildi. Esmu kopā ar **Jums** un visu latvju tautu drūmajā 17.jūnija okupācijas dienā. Prezidenta **kungs**, es ne daudz vēlāk vērsīšos pie **Jums** pēc palīdzības, jo vēl 20 gadus pēc neatkarības atgūšanas nevaru atsmekot tos čekas spieģus, kuri mūsu ģimeni izsekoja desmitiem gadu garumā un pat tagad neļauj iepazīties ar mani saistītiem čekas dokumentiem. Pat **Satvermes tiesa** nostājās čekas nagu maucēju nevis latvieša patriota pusē.

Patiesā cieņā,

Lotārs Stūre
Politiski represēts
17.jūnija PSRS okupācijas terorā

PAZIŅOJUMS par gājienu 1.jūlijā

Šā gada 1.jūlijā pulksten 19.00 notiks gājiens no Okupācijas muzeja uz Brīvības pieminekli par godu 69.gadadienai, kad Rīga tika atbrīvota no PSRS okupantiem un staļinskajām bendēm.

Ūzskatu, ka nepieciešams izskaidrot motivāciju, kādēļ Rīgas domē pieņemu šādu gājienu.

1.jūlijā gājiens ir paredzēts tikai un vienīgi, lai godinātu tos latviešu patriotus, nacionālos partizānus, aizsargus un bijušos Latvijas armijas karavīrus, kuri bruņotā cīņā ar padomju okupantiem pirms vācu karaspēka ienākšanas uz dažām dienām atjaunoja Latvijas Republiku Rīgas priekšpilsētās (Bolderājā, Dauņagrvīdā, Buļļos, Milgrāvī un Jaunciemā), sešas ap-

riņķa pilsētās (Cēsīs, Jelgavā, Talsos, Valkā, Valmierā un Ventspilī), 13 mazpilsētās (Ainažos, Alūksnē, Apē, Kandavā, Limbažos, Ogrē, Salacgrīvā, Slokā, Smiltēnē, Strenčos un Valdemārpilī), kā arī daudzos pagastos. Gājiens veltīts arī tiem nacionālajiem partizāniem, kuri turpināja cīņu pret padomju okupantiem 1944.-1956. gados, taču diemžēl Latvijā valdošā prokremļiskā režīma dēļ nav saņemusi LR militāros apbalvojumus.

Sakarā ar VV-F 2005.gada un **Zatlera** 2010.gada braucieniem uz Maskavu 9.maijā, lai svinētu noziedzīgā komunistiskā režīma veikto Latvijas okupāciju un, pateicoties hitleriskās Vācijas sakāvei, radušos iespēju turēt verdzība

Krievijas Federācijas tautas, par Latvijas brīvību kritušie kapā ir apgriezies otrādi. Tādēļ cerams, ka pēc viņu godināšanas 1.jūlijā kritušie atgriezīsies normālā stāvoklī, un valdošā vara apbalvos tos, kuri ir piedalījušies bruņotā cīņā pret padomju okupantiem.

Jāuzsver, ka pasākuma organizatori vienādi nosoda gan padomju, gan hitleriešu veiktos noziegumus pret latviešu tautu, kā arī ebreju un čigānu iznīcināšanu. Tādēļ jebkuri mēģinājumi publiski paust viedokli, ka 1.jūlija gājiens ir domāts hitleriešu okupācijas slavinašanai, tiks vērtēts kā melīgs un tiks nodots Drošības policijai izvērtēšanai. Tā kā līdz 1941.gada 1.jūlijam Latvijā nenotika

nekādas represijas pret ebrejiem, visādi ebreju un promaskavisko organizāciju mēģinājumi veikt akcijas, lai protestētu pret Latvijas Brīvības cīņtāju godināšanu, tiks uzskatītas par provokācijām pret Latvijas valsti un latviešu tautu.

Aicinu visus latviešu patriotus 1.jūlijā godināt tos latviešu karotājus, kuri ar savu varoņo piedalīšanos bruņotā cīņā pret padomju okupantiem nomazgāja no Latvijas sejas kauņa traipu sakarā ar 1939.-1940.gados pieļauto Latvijas okupāciju bez bruņotas pretošanās!

Uldis Freimanis
1.jūlija gājienu organizators
Tel. 29413965